

BOH SKRYTÝ A ZJAVENÝ V JEDNODUCHOSTI

Jeffersonville, Indiana USA

17.03.1963.

1 Ďakujem ti brat Neville. Nech ťa Pán žehná. Dobré ráno, priatelia. Toto skutočne považujem za najvýznamnejšie udalosti môjho života, byť znovu dnes ráno v tejto modlitebni, vidieť jej peknú stavbu, a poriadok detí Božích, ako sedia dnes v Jeho dome.

Bol som tak udivený, keď som sem včera prišiel a videl ako vyzerá táto budova. Ani sa mi nespínalo, že by to takto vyzeralo. Videl som tie plány, keď ich nakreslili, vtedy som videl len ďalšiu malú miestnosť postavenú z boku, ale teraz som zistil, že je to nádherné miesto. A sme vďační Všemohúcemu za toto nádherné miesto. A sme ...

2 Prinášam vám, dnes ráno, pozdravy od mojej ženy a od mojich detí, oni mali túžbu byť tu v tomto čase na tomto otváracom zhromaždení i v tento týždeň, ktorý je zasvätený Kristovi. Ale deti sú v škole a je ťažko vycestovať. Už skoro prestali pociťovať túžbu domova za týmto domom, ale naša túžba za vami ľuďmi nikdy neprestane. Neprestanete ju mať.

Je to také, keď máme priateľov. A ja si cením priateľov, všade, ale pri starých priateľoch je niečo zvláštne. Nezáleží na tom, kde nadobúdate nových priateľov, to stále nie sú tí starí. Bez ohľadu na to kde som kedy chodil, toto miesto bude stále posvätné. Pretože, asi pred tridsiatimi rokmi, na dne zablateného rybníku, som posvätil tento kúsok zeme Ježišovi Kristovi, keď to nebolo nič, než zablatené dno. Toto bolo všetko rybník. Preto tá ulica je tam od ruky, tá cesta musela ísť okolo, aby obišla ten rybník, ktorý tu bol.

3 A tu, zvykli byť ľalie, rástli tu vodné ľalie. A ľalia je veľmi zvláštny kvet. Hoci sa rodí v bahne, musí si pretlačiť cestu cez bahno, a potom cez vodu a blato, a dostať sa hore na vrch, aby ukázala svoju nádheru. A myslím si, že dnes ráno, je to celkom to, čo sa tu stalo. Že, od toho času, malá vodná ľalia sa pretlačila; a keď sa dostala nad vodu, roztiahla svoje krídla, rozvinula svoje drobné lístky, a to odzrkadlilo tú Ľaliu z Údolia.

4 Nech to dlho trvá! Nech to bude dom plne zasvätený Bohu! Samotná modlitebňa bola posvätená v roku 1933. Ale myslím si, že dnes ráno by to bolo veľmi dobrou vecou urobiť znovu také malé posvätenie, a zvlášť pre ľudí, ktorí z lásky a oddanosti Kristovi toto všetko umožnili.

5 A chcem poďakovať všetkým, každému jednému z vás za vaše obete, a za všetko, čo ste vynaložili, aby ste posvätili tento príbytok Kristovi. A veľmi si cením a ďakujem tomuto zhromaždeniu, chcem povedať tieto slová na adresu našich dobrých bratov tu v zbore, ktorí vydali svoje služby do tohoto: Bratovi Banks Wood, nášmu vzácnemu bratovi; Bratovi Roy Robersonovi, nášmu vzácnemu bratovi; a mnohým ďalším, ktorí s nesebeckosťou a úprimnosťou srdca, trávili mesiace budujúc tak toto miesto - zostávali tu aby dohliadali, aby sa to správne budovalo.

6 Keď som vošiel dovnútra, pozrieť sa na túto kazateľňu, takú po akej som túžil stále po celý svoj život - Brat Wood vedel, čo sa mi páčilo. On nepovedal, že ju urobí, ale on ju urobil. A všimol som si túto budovu a ako tá stavba - je to proste všetko ... je to prvotriedne.

7 A teraz, nemám slov aby som vyjadril svoj pocit. Nedá sa to proste vyjadriť, vidíte, ale Boh to rozumie. A nech je každý z vás odmenený za to čím ste prispeli a za všetko čo ste urobili, aby ste priviedli toto miesto do tohoto stavu, ako budovu - dom Pánov.

A teraz, chcel by som povedať tieto slová. Nuž, táto budova, taká pekná aká je, vo vnútri i von ... Môj švager, Junior Weber, vykonával murárske práce ... Ja nevidím ako by to mohlo byť nejako lepšie než ako to je - dokonalá práca.

8 Ďalší brat, ktorý tu je, (nestretol som toho muža) on inštaloval ozvučenie. Ale všímam si, že dokonca v takej nízkej budove, ako je táto, ja môžem proste ... Nie je tu žiadny odraz, čo sa týka akustiky. Oni sú tu v strope, na rôznych miestach. Nezáleží na tom kde stojím, je to vždy rovnaké. A v každej miestnosti sú namontované reproduktory. Môžete si to nastaviť tak, ako chcete, aby ste počuli. Verím, že to bola

ruka Všemohúceho Boha, ktorý urobil tieto veci.

9 Nuž, keď náš Pán nám tak dal budovu, v ktorej Ho môžeme oslavovať ... Za viac než - okolo tridsať rokov ... Začali sme so zablatenou podlahou - s pilinami a sedeli sme tu pri starých uhľových peciach. A staviteľ, brat Wood, jeden z nich, a brat Roberson mi hovorili, že tam kde boli tie pilastre a tie staré pece, ktoré boli postavené v tých trámoch, ktoré prechádzali krížom, oni zachytávali oheň a boli vypálené na možno dve alebo tri stopy. Prečo to nezohorelo, to bol jedine Boh, ktorý to zachoval. A potom, keď ony boli ohorené, a celá váha tejto modlitebni spočíva na nich, prečo to nespadlo - len ruka Božia. Teraz je to podpásané oceľou a stojí to na mocne vybudovanom základe.

10 Nuž, myslím si, že je to naša povinnosť, aby sme ten vnútrajšok urobili správne, z milosti Božej, byť tak vďační Bohu, že naše ... Toto nebude len pekná budova, do ktorej budeme prichádzať, ale nech by každý, kto sem príde, mohol vidieť pekný charakter Ježiša Krista v každej osobe, ktorá sem prichádza.

Nech to môže byť posvätené miesto pre nášho Pána - posvätení ľudia. Pretože nezáleží na tom aká krásna je tá stavba, (čo si samozrejme ceníme) krása zboru, to je charakter ľudí. Dúfam, že to bude vždy krásny Boží dom.

11 Nuž pri tom posvätení, keď bol kladený ten originálny uholný kameň, prišlo veľké videnie a je napísané a vložené do toho uholného kameňa v to ráno, keď som ho posvätil.

12 Vy ste sa možno pred pár minútami divili, prečo som tak dlho nevychádzal von. Moja prvá služba bola, ako som prišiel do tohoto nového príbytku, vykonávajúc úrad, že som zosobášil mladého muža a ženu. Nech by to bol obraz, že budem verným služobníkom Kristovým, aby som pripravil Nevestu ku tej ceremónii na ten deň.

13 A teraz robme tak, ako sme urobili na začiatku. Keď sme začali s tým prvým posvätením tohoto príbytku, bol som len mladý muž, možno dvadsať jeden, dvadsať dva ročný, keď sme položili ten uholný kameň. To bolo ešte predtým, ako som sa oženil. A vždy som chcel vidieť miesto, ktoré je naozaj v poriadku, kde by Jeho ľud oddával chválu Bohu. A my to nemôžeme urobiť pomocou pekných budov, ale jedine skrze zasvätený život, jedine tak to môžeme urobiť.

14 A teraz, prv ako začneme s modlitbou za posvätenie - budeme čítať nejaké miesta Písma a posvätime tento príbytok znovu Bohu ... A potom, dnes ráno budem mať evanjelizačné posolstvo, aby som ho zapasoval do môjho posolstva, ktoré príde.

A dnes večer chcem vziať 5. kapitolu Zjavenia, ktorá je harmonickým prechodom zo Siedmych Cirkevných Vekov do Siedmych Pečatí. Potom budeme mať ... Pondelok večer to bude jazdec na bielom koni; Utorok večer jazdec na čiernom koni a tak ďalej - tí štyria jazdci. A potom bude otvorená šiesta Pečať, a potom v nedeľu ráno, v ďalšiu nedeľu ráno, ak bude vôľa Pánova, (uvidíme neskôršie, oznámime to neskôršie) možno ďalšiu nedeľu ráno budeme tu v budove mať modlitebné zhromaždenie za nemocných. A potom v nedeľu večer, zakončíme s ... Nech nám Pán pomôže otvoriť tú Siedmu Pečať, kde je len krátky verš, a tam stojí: "Nastalo mlčanie na Nebi ako za pol hodiny." To mlčanie.

15 Nuž, ja neviem, čo znamenajú tieto Pečate. Som ohľadom nich celkom na konci svojich schopností, tak ako možno niektorí z vás dnes ráno. My máme duchovné názory, ktoré boli predstavené človekom, ale to je ďaleko od toho. A ak sa podívate, to musí prísť skrze inšpiráciu. To musí byť ... Boh, Osobne, On je ten Jediný, ktorý to môže predstaviť - Baránok. A dnes večer je to Kniha Vykúpenia.

16 Nuž v tomto ... Dôvod prečo neohlasujem zhromaždenia s modlitbami za chorých, alebo niečo také, je ten, že pozostávam s niektorými priateľmi a venujem každú minútu svojho času na štúdium a modlitbu. A vy poznáte to videnie, ktoré som mal tesne predtým ako som opustil toto miesto a išiel na západ - o tých siedmych anjeloch, ako prileteli - porozumiete to trochu neskôršie.

17 Tak teraz, myslím si, že v tejto budove máme mať v tomto, keď ona bola posvätená (či bude posvätená za niekoľko minút, aby slúžila ku uctievaniu Boha), my to takto máme dodržiavať.

Nemáme predávať alebo kupovať v tejto budove. Nemáme prevádzať žiadny obchod tu v tomto auditóriu. Nemá sa to tu robiť. To znamená niečo také ako dovoliť nejakým kazateľom, aby sme prišli a predávali knihy a všetko možné. Nezáleží na tom, čo to je,

na to sú iné miesta. My nemáme kupovať a predávať v dome Pánovom. To má byť miesto oddávania chvály, sväté, posvätené pre tento účel. On nám dal pekné miesto; posväťme ho Jemu a posväťme s ním samých seba pre Neho.

18 A teraz toto môže vyzeráť trochu tvrdo, ale toto nie je miesto na návštevy. To je miesto oddávania chvály. My tu vo vnútri nemáme zašuškať ani len slovo jeden druhému, okrem oddávania chvály, iba ak je to naprosto nevyhnutné. Nemáme sa zhlukovať dokola; nemáme behať cez túto budovu, ani nechať deti, aby behali cez túto budovu.

A tak stavajúc toto, cítiac nie tak dávno tomu, aby sme to prestavali, skonštruovali sme to tak, aby sme sa mohli o to všetko postarať. Teraz to tu máme zariadené ... Samozrejme, mnohí ľudia sú tu cudzí. Ľudia z tejto modlitebni vedia, že táto budova bude posvätená do služby Všemohúceho.

19 A preto posväcujúc sa pamätajte, keď vchádzame do tejto svätyni, nerozprávajme sa jeden s druhým a oddávajme chválu Bohu. Ak chceme navštíviť jeden druhého, sú miesta, kde môžeme jeden druhého navštíviť, ale nikdy nechodme dookola, kde nemôžete počuť svoju vlastnú myseľ a niekto vojde dovnútra a oni proste nevedia, čo majú robiť, vidíte. Toľko tam je hluku a všetkého - to je proste ľudské.

A videl som to v zboroch, až mi z toho bolo zle, pretože neprichádzame do svätyni Pánovej, aby sme sa stretli jeden s druhým. Prichádzame sem, aby sme chválili Boha, a potom išli do svojich domov. Táto svätyňa je posvätená na oddávanie chvály. Stojte vonku, rozprávajte sa čo chcete pokiaľ je to slušné a sväté, chodte do domov jeden ku druhému, navštevujte jeden druhého. Ale keď vojdete týmito dvermi, buďte potichu.

Prichádzate sem, aby ste hovorili ku Nemu, vidíte, a nechali Ho hovoriť späť ku vám. Problém je v tom, že my príliš mnoho hovoríme a málo počúvame. Potom keď sem vojdeme, čakajme na Neho.

20 Nuž, v tej starej modlitebni, možno, že dnes ráno tu nie je nikto prítomný, kto bol tam v ten deň posvätenia, keď Major Ulrich hral tú melódiu. A ja som stál tu za tromi krížmi, aby som posvätil to miesto.

Nikomu by som nedovolil ... Usporiadatelia stáli pri dverách a dávali pozor, aby sa nikto nerozprával. Keď ste sa vonku porozprávali, vchádzali ste do vnútra. Ak ste mali túžbu, potichu ste prišli ku oltáru a ticho ste sa modlili. Išli ste naspäť na svoje miesto, otvorili ste si Bibliu. Čo robil váš sused, to bola jeho vec. Nič ste nehovorili. Ak sa budete chcieť s ním porozprávať, povedzte si: "Uvidím ho vonku. Som tu, aby som chválil Pána." Čítate si Jeho Slovo, alebo sedíte potichu.

21 A potom hudba - Sestra Gertie, neviem, či je tu dnes ráno alebo nie, sestra Gibbs. Ten starý klavír, myslím, stál tam v tom rohu, nakoľko sa pamätám. A ona jemne hrala, "Dole na kríži, kde zomrel môj Spasiteľ," - nejakú skutočne milú, jemnú melódiu až kým neprišiel čas na službu. A povstal vedúci piesní a zaspievali niekoľko spoločných piesní. A potom, ak mali okrem toho nejaké sólo, zaspievali to. Ale, nikdy nie nejaká skupina, ktorá sa predvádza.

A potom tá hudba stále hrala. A potom, keď som to počul, vedel som, že to bol môj čas, aby som vyšiel. Keď kazateľ pod pomazaním Ducha vchádza do zhromaždenia modliacich sa ľudí, musíte počuť niečo z Neba. Nemôže byť inak. Nie je možné tomu zabrániť. Ale keď vojdete do zmätku, potom ... ste - ste tak zmätený, a Duch je zarmútený.

My to nechceme, nie. My sem chceme prichádzať chváliť Pána. My máme milé domy a tak ďalej, o čom sa za chvíľu chystám hovoriť. Doma, tam navštevujeme svojich priateľov a prijímame ich. Toto je dom Pánov.

22 No čo sa teraz týka malých detí, malých nemlúvniat. Oni nepoznajú žiadny rozdiel. Jediný spôsob ako oni môžu dostať to čo chcú je, že začnú plakať. A niekedy je to kvôli tomu, že sú smädné, a niekedy potrebujú, aby im bola venovaná pozornosť. A tak máme, z milosti Božej, oddelenú miestnosť. Zostala nazvaná na zozname ako, "izba plaču," ale je to rovno predomnou. To je inými slovami tam, kde matky môžu zobrať svoje deti.

Nuž mne to možno tu za kazateľňou neprekážalo. Možno som si to ani vôbec nevšimol, keď som pod pomazaním. Ale iní ľudia sedia na blízku a im to prekáža. A oni sem prichádzajú, aby počúvali slovo, ktorým je slúžené.

Tak matky, ak vaše malé deti začnú fňukať; vy si v tom nemôžete pomôcť. Naozaj by ste mali, máte ho prinášať. Opravdová matka chce brať svoje dieťa do zhromaždenia a to je to, čo máte robiť. A my tam máme izbu odkiaľ môžete vidieť každý kút v tejto budove, celé auditórium; a je tam reproduktor, kde si môžete nastavovať hlasitosť tak, ako chcete; tam na konci je malá toaleta s malým umývadlom a so všetkým, čo je potrebné pre matky. So stoličkami a so všetkým, že si môžete sadnúť; miesto, kde môžete prebaliť svoje dieťa, keď ho je potrebné prebaliť a všetko tam je. Všetko je pripravené.

23 A potom mnohokrát deti, ktoré sú v puberte, alebo niekedy staršie, budú ... Viete, mladí ľudia nebudú dávať v zhromaždení pozor, alebo budú vyrušovať, alebo niečo také. Nuž, vy ste dosť starí na to, aby ste vedeli, čo máte robiť. Mali by ste vedieť, čo máte robiť. Nemali by ste sem prichádzať ... Ak očakávaš, že jedného dňa budeš skutočným mužom a budeš vychovávať rodinu pre Kráľovstvo Božie, potom prestať s tým hneď na začiatku, vidíš, a správaj sa slušne a rob čo sa patrí.

Uvádzači stoja po rohoch budovy i tak ďalej, a ak sa niekto nevhodne zachováva, oni sú určení, aby konali svoju povinnosť (a starších, ktorí sedia tu vpredu), že v prípade, že niekto sa nebude slušne správať, oni sú poverení, aby požiadali tú osobu, aby bola potichu.

24 Potom, ak si to oni nevážia, bolo by lepšie, aby si niekto iný sadol na to miesto, pretože je niekto, kto chce počúvať. Je niekto, kto prišiel kvôli tomu, aby počúval. A kvôli tomu sme tu, aby sme počúvali Slovo Pánovo. A tak, každý chce počúvať a chce, aby boli tak ticho, ako len môžu - tak ticho ako len môžu byť. To nie je nejaká skupina, ktorá sa rozpráva a vyrušuje.

Samozrejme, niekto chváli Pána; to sa očakáva. To je to, čo to má byť. To je to, kvôli čomu ste tu, oslavovať Pána. Ak len cítite túžbu chváliť Pána, alebo kričať, len pokračujte, pretože kvôli tomu ste tu, oddávať chválu Pánovi svojím vlastným spôsobom. Ale nikto neodáva Pánovi chválu, zatiaľ čo sa rozprávate a posielate si lístky, a tým odvádzate niekoho ďalšieho od toho, že prestáva oslavovať Pána.

25 Tak, cítíme, že to by nebolo dobre. A chceme zaviesť v našom zbore pravidlo, že v našom zhromaždení, že v tejto budove, tento príbytok bude posvätený pre Kráľovstvo Božie a na kázanie Slova. Modlenie sa! Oslavovanie Pána! To je ten dôvod, kvôli ktorému sem máte prichádzať, aby ste oslavovali Pána.

A ďalšia vec, keď sa skončí zhromaždenie, obyčajne ľudia v cirkvách ... Nemyslím, že tu je to tak, pretože som vždy preč, pretože odchádzam väčšinou ešte pri kázaní iných vecí, prichádza to pomazanie, prebiehajú videnia a ja som vyčerpaný a odchádzam do tej miestnosti. A možno Billy, alebo niekto z tých ľudí tam, ma musia zobrať domov a nechať ma za chvíľu si oddýchnuť, kým sa z toho nedostanem, pretože to je veľké vypätie.

A potom, videl som zbory, kde bolo deťom dovolené behať po celej svätyni a dospelí tam stáli a vykrikovali jeden na druhého cez celú miestnosť. To je dobrý spôsob na zruinovanie nadchádzajúceho večerného zhromaždenia, alebo kedykoľvek to je. Vidíte?

26 A akonáhle je zhromaždenie rozpustené, opustíte auditórium. Vy ste potom ukončili oslavovanie Pána. Potom vyjdite von a rozprávajte sa jeden s druhým, a robte čokoľvek chcete. Ak máte niečo, o čom sa chcete s niekým porozprávať, vidieť ich, dobre, choďte s nimi, alebo ku nim domov, alebo kdekoľvek, ale nerobte to v tejto sále. Posväťme toto miesto Bohu. Toto je Jeho miesto stretávania, kde sa s Ním stretávame. A Zákon vychádza zo svätyni, samozrejme. A verím, že to sa bude páčiť nášmu Nebeskému Otcovi.

27 A potom, keď prichádzate a zisťujete, že tie dary začínajú prichádzať medzi vás ... Nuž, obyčajne - dúfam, že to tu tak nikdy nebude - ale, keď ľudia majú nový zbor, to prvé, ako viete, zhromaždenie sa začína stávať formálne. Vy nechcete, aby to tak bolo. Nakoniec, toto je miesto na velebenie Pána. Toto je dom Pánov. A keď duchovné dary začnú prichádzať medzi vás ...

Dozvedel som sa, že zatiaľ čo som bol preč, že sa sem prisťahovali ľudia z rôznych strán krajiny, aby si tu založili svoj domov. Som vďačný, Bohu, že ... verím, že ... V to ráno, keď som tam posvätil a položil ten uholný kameň, ako mladý muž, modlil som sa, aby ona stála, aby videla Príchod Ježiša Krista. A keď som ju staval, dlhujúc tisíce

dolárov ... A v takomto malom zhromaždení, ako toto ste mohli vybrať obeť a dostali ste tridsať alebo štyridsať centov a náš úpis bol niečo okolo 150 alebo 200 dolárov na mesiac.

Ako by som to kedy mohol vyplatiť? A vedel som, že pracujem a budem to vyplácať - sedemnást rok som vykonával službu pastora bez toho, že by som zobral jediný cent, ale som dával všetko, čo som mal, okrem toho, čo som mal na živobytie; a všetko to išlo do tej malej krabičky tam vzadu, na Kráľovstvo Božie. A ľudia prorokovali a predpovedali, že do roka bude z toho garáž.

28 Satan sa nám ju snažil zobrať raz pri búrke, podvodom v súde. Nejaký človek tvrdil, že si zranil nohu pri tom, čo na nej pracoval, a potom to nechal tak, a potom podal žalobu a chceli zobrať túto modlitebňu. A týždne som stál v takom postavení, ale na zlosť všetkých tých neporozumení a predpovedí, a toho čo oni povedali, ona dnes stojí, ako jedno z najkrajších auditórií a najkrajších zborov, ktoré sú v Spojených štátoch. Je to tak.

29 Z tadeto vyšlo Slovo živého Boha na celý svet - na celý svet a stále sa roznáša po svete, z každého národu pod Nebom, pokiaľ vieme - ďalej a ďalej po celom svete. Budme za to vďační. Budme za to vďační. A teraz, keď máme miesto kde môžeme prebývať, strechu nad hlavou, čistý, pekný príbytok, v ktorom môžeme sedieť, posväťme sa na novo do tej práce a oddajme sa Kristovi.

30 Brat Neville, náš vzácny brat, opravdový pastor, sluha živého Boha - na koľko ten muž pozná to Posolstvo, on sa Ho drží, so všetkým čo má. Je to pravda. On je láskavý človek. On sa trochu bojí, aby ... Alebo, nie bojí; Nemyslím to. Ale on je tak veľmi jemný, že on proste nepovie, viete, niečo ako - nepovie niečo čo je ostré a tne, alebo, "sadtite si," alebo, "budte potichu!" Všimol som si to a počul na tých páskach za tým.

Ale ja to náhodou môžem povedať, a tak chcem, aby ste pamätali, to sú moje slová, vidíte. A toto je všetko nahrané na páskach; všetko je nahrané. A prosím, nech každý diakon zastáva svoju úlohu, a pamätajte, že ste poverení od Boha, aby ste oddane vykonávali túto službu - tak isto i všetci starší.

31 Pastor má prinášať ... To nie je pastoreve miesto, aby musel toto hovoriť. To sú starší - vlastne diakoni, pretože oni sú políciou v zbore. To znamená, ak mladé páry chodia vonku poza rohy, (viete, ako to oni obyčajne robia), alebo niečo také, na zhromaždeniach, alebo chodia tam von; a matka posielala sem svoje dievča, a ona sa zoberie a ide s nejakým odpadlíckym deckom a behajú tam vonku na aute, a jej matka si myslí, že je na zhromaždení. Diakon má dať na to pozor. "Buď pôjdeš sem a budeš tu sedieť, alebo ťa vezmem do auta a zaveziem ťa domov ku mame." Vidíte? Vy, vy to musíte robiť.

32 Pamätajte: Láska napráva - stále. Opravdová láska napráva. Tak vy musíte byť schopní zniesť nápravu. A matky, vy viete, že tam je miesto pre vaše nemlúvňatá. Vy deti viete, že tu nemáte behať po sále. A vy dospelí viete, že sa nemáte tu v sále rozprávať a viesť rozhovory. Rozumiete? Nerobte to. To je zle. Bohu sa to nepáči.

Ježiš povedal, "Je napísané, Môj dom bude domom oddávania chvály - modlitby - nazvaný domom modlitby, vo všetkých národoch!" A oni tam kupovali a predávali a On uplietol povraz a vyhnal tých ľudí von z toho auditória. A my samozrejme nechceme, aby sa to odohralo tu v tejto svätyni. Tak, posväťme svoje životy, náš zbor, naše povinnosti, našu službu, a všetko čo máme, pre Kráľovstvo Božie.

33 Chcem teraz čítať nejaké miesta z Písma, prv ako sa budeme modliť za posvätenie. A potom, to je proste posvätenie na novo, pretože to skutočné posvätenie sa odohralo pred tridsiatymi rokmi. Potom, keď budeme čítať toto Písmo a niekoľko minút o ňom hovoriť, verím, že Boh prinesie na nás Svoje požehnanie.

A teraz, ďalšia vec, ktorú som chcel povedať. Áno! Tam kde sme zvykli mať magnetofóny, a tak ďalej, máme teraz zvlášť ku tomu miestnosť, kde pre tých, ktorí chcú nahrávať je špeciálne prepojenie a všetko tam ide rovno od tohoto hlavného mikrofónu.

34 Tam sú kabínky, oblečenie - všetko, čo treba ku krstu. A potom jedna vec - mnoho ľudí mi to stále má za zlé, (mnoho ľudí, ktorí nepoznajú poriadne Písmo), že máme v zbore krucifix. Pamätám sa, že raz sa tu niečo ohľadne toho odohralo. Mal som tri kríže a jeden brat bol z toho celý dopletený, pretože počul od nejakej denominácii, že krucifix

označoval katolíka.

Chcem, aby niekto, kto študuje Písmo, alebo nejaký znovuzrodený kresťan povedal, že katolíci majú výhradné právo na krucifix. Kristov krucifix nereprezentuje katolicizmus; to reprezentuje Boha, Kráľovstvo. Svätí reprezentujú katolicizmus. My veríme, že je jeden Prostredník medzi Bohom a človekom, a to je Kristus; ale katolíci veria vo všetkých možných prostredníkoch; v tisíce žien a mužov a vo všetko. Skoro každý dobrý katolík, ktorý zomiera, sa stáva prímluvcom. No, Kristov krucifix reprezentuje Ježiša Krista.

35 Vedeli ste, že prvotní kresťania, podľa starovekej histórii o prvotnej cirkvi, nosili kríže na chrbte, kdekoľvek išli, aby sa označili a identifikovali ako kresťania? Nuž, katolíci tvrdia, že to boli oni. Samozrejme, oni tvrdia, že oni sú tí prví kresťania, ale katolícka cirkev nebola vtedy ani zorganizovaná. Vidíte? Ale kresťania nosili kríž na ...

Počuli ste hovoriť ľudí, "Chrbty s krížom." Vy to vzťahujete na katolíkov? To je skutočná katolícka, univerzálna, svetová Cirkev Duchu Svätého - správne. My sme katolíci. My sme tí originálni katolíci - Biblicky veriaci katolíci. Vidíte? Oni sú cirkvou katolíkov - organizáciou. My sme voľní od toho. My pokračujeme v apoštolskej náuke. My pokračujeme v krste Duchom Svätým a vo všetkých tých veciach, ktoré tá prvotná cirkev zastávala a katolícka cirkev nemá nič z toho.

36 Tak, oni tu umiestnili ten krucifix, ktorý bol prinesený - bol vytesaný z olivového stromu, pod ktorým sa Ježiš modlil. To je krucifix, ktorý pretrval roky a dal mi ho brat Arganbrait. A ja ho chcem posvätiť s touto modlitebňou ... A ako vhodne ho tu niekto zavesil (neviem kto ho tu povесil) po mojej ľavej strane. On prepáčil tomu lotrovi po Svojej pravici. To som ja.

A ďalšia vec, ktorú to reprezentuje: Ako Jeho hlava je sklonená, a vy vidíte Jeho utrpenie, každá osoba, ktorá ... hľadá ponad oltár, a On tu na teba očakáva, hriešniku. On sa bude dívať dole na teba. Neskoršie tu umiestnia malé svetlo, že keď sa urobí výzva ku oltáru, zasvieti naň svetlo, že keď ľudia, ktorí tu budú ...

37 Vy hovoríte, "Načo vám to je? Nemáte mať podobu" Dobre, potom, ten istý Boh, ktorý povedal, "Nečiň si žiadnej podoby, ktorej by si sa klaňal," ten istý Boh povedal, "Zhotov dvoch cherubínov, aby sa ich krídla dotýkali a umiestni ich na zľutovnici, kde sa ľudia modlia." Vidíte, to je neporozumené. Tak, to je inšpirované a zavesené presne na tom pravom mieste. A ja som tak vďačný, že som ten po pravici.

Verím, že On mi odpustil, pretože ja - pokiaľ ide o doslovne o krádež, pokiaľ viem, nikdy v živote som nič neukradol; ale takto som zneužil Jeho čas, zatiaľ čo som ho takto kradol. A urobil som mnoho vecí, ktoré som nemal robiť. A som vďačný Bohu, dnes ráno, že On odpustil moje hriechy.

38 A teraz chcem čítať z Biblii, z Prvej knihy Kroník 17, a hovoriť len tak za päť minút na posvätenie, modliť sa, a potom pôjdeme do posolstva. Prvá kniha Kroník, 17. kapitola:

A stalo sa, keď už býval Dávid vo svojom dome, že povedal Dávid prorokovi Nátanovi: Hľa, ja bývam v cedrovom dome, a truhla zmluvy Hospodinovej býva pod pokrovcami.

Na to riekol Nátan Dávidovi: Učiň všetko, čokoľvek je v tvojom srdci, lebo Boh je s tebou.

A stalo sa tej istej noci, že stalo sa slovo Božie k Nátanovi povediac:

Id' a povieš môjmu služobníkovi Dávidovi ... Id' a povieš Dávidovi, môjmu služobníkovi (vlastne): Takto hovorí Hospodin: Nie ty mi budeš stavať dom na bývanie.

Lebo veď som nebýval v dome od toho dňa, ktorého som vyviedol Izraela hore, až do tohoto dňa a bol som s ním tak, že som chodil zo stánu do stánu a zo svätopríbytku do svätopríbytku.

Kdekoľvek som chodil medzi celým Izraelom či som azda voľakedy povedal slovo niektorému zo sudcov Izraelových, ktorému som prikázal pást môj ľud, aby som bol povedal: Prečo ste mi nevystavili cedrového domu?

A tak teraz takto povieš môjmu služobníkovi Dávidovi: Takto hovorí Hospodin Zástupov: Ja som ťa vzal z pastviska z poza oviec, aby si bol vojvodom nad mojím ľudom Izraelom.

A tak teraz takto povieš môjmu služobníkovi Dávidovi: Takto hovorí Hospodin Zástupov: Ja som ťa vzal z pastviska z poza oviec, aby si bol vojvodom nad mojím ľudom Izraelom.

A bol som s tebou všade, kamkoľvek si išiel, a vyhladil som všetkých tvojich nepriateľov zpred tvojej tvári a učinil som ti meno ako meno niektorého z veľkých, ktorí sú na zemi.

39 Rád by som povedal, na tomto mieste, že Dávid videl tie isté veci, ktoré my vidíme. Dávid povedal, "To nie je správne, že vy ľudia ste mi postavili cédrový dom, a truhla zmluvy môjho Boha je stále pod pokrovcami." To boli kože, ktoré boli spolu pozošované, z oviec a zvierat. On povedal, "To nie je správne, že ja mám pekný dom, a truhla zmluvy môjho Boha zostáva v stane."

Tak, Boh položil na jeho srdce, aby postavil svätopríbytok. Ale Dávid, hoci bol mužom, ktorý miloval Boha a bol Mu oddaný, jednako preliat príliš mnoho krvi. A tak on povedal ... Dávid, hovoril toto v prítomnosti proroka toho veku, ktorým bol Nátan. A Nátan, vediac, že Boh miluje Dávida, on povedal, "Dávid, urob všetko čo je v tvojom srdci, pretože Boh je s tebou." Čo za prehlásenie! "Urob všetko, čo je v tvojom srdci, pretože Boh je s tebou."

40 A v tej istej noci ... Ukazuje to Dávidovu oddanosť a jeho lásku k Bohu. ... a potom tej istej noci, aby vedel, dozvediac sa že urobil chybu, že nie je mu to dovolené robiť, Boh bol jednako plný milosti, že prišiel dole a hovoril ku Nátanovi. A vždy som mal rád tie slová, "Chod' povedz Dávidovi Môjmu služobníkovi, že som ťa vzal spoza oviec." On nebol ničím.

Rád by som to tu pripasoval, za chvíľu. "Vzal som ťa z ničoho, a dávam ti meno. Máš meno ako veľkí mužovia, ktorí sú na zemi." A rád by som to dôverne pripasoval a jednako chcem na niečo ukázať.

Pred niekoľkými rokmi som si myslel, bývajúc tu v tomto meste, že sa nikto o mňa nestará; nikto ma nemiluje. Miloval som ľudí, ale nikto nemiloval mňa, kvôli pozadiu mojej rodiny. Nehaním tým moju drahú matku a otca. Ako by som si prial, aby mama bola živá a mohla prísť dnes ráno do tohoto svätopríbytku.

Mnohí z tých starých pamätníkov, ktorí dali svoje peniaze, aby to tu pomohli postaviť, možno im Boh dnes ráno dovolí pozerať sa cez zábradlie.

41 Ale rodina Branhamovcov, nemala tu na okolí veľmi dobré meno, kvôli pijatike. Nikto nič so mnou nechcel mať. A pamätám sa, ako som hovoril nedávno svojej žene, pamätám sa, že nikto sa nechcel so mnou rozprávať. Nikto sa o mňa nezaujímal. A teraz sa musím skrývať, aby som si trochu odpočinul.

Teraz nám Pán dal toto nádherné miesto a tieto ohromné veci, ktoré On učinil. A On mi dal ... Pomimo zlého mena, On mi dal meno, ako niektorému z veľkých ľudí. A On odstránil mojich nepriateľov, kdekoľvek som išiel. Nikdy nič pred Tým neobstálo, kdekoľvek To išlo - ako som za to vďačný.

42 A ako by som kedy mohol vedieť, ako malé otrhané dieťa, tu hore - dva alebo tri bloky odtiaľto do Ingramville školy, keď som bol školským kameňom výsmechu, pretože som bol taký otrhaný ... korčuľoval som sa na starom rybníku. Ako by som kedy mohol vedieť, že dole pod tým rybníkom leží semeno ľalie, ktoré bude môcť takto rozkvitnúť? A ako by som kedy vedel, že hoci sa nikto so mnou nerozpráva, že On mi dá meno, ktoré bude ctené medzi Jeho ľudom?

43 A, teraz, Dávidovi nebolo dovolené stavať chrám. On to nemohol robiť. Ale On povedal, "Ja vzbudím z tvojho semena a on postaví ten chrám. A ten chrám bude večným chrámom. A na tvojom synovi, Synovi Dávidovom, bude večné Kráľovstvo, v ktorom On bude vládnuť."

Šalamún, Dávidov syn podľa tela, (z jeho prirodzenej sily) postavil dom Pánovi - chrám. Ale keď prišlo to skutočné Semeno Dávidovo, Syn Dávidov, On im povedal, že príde čas, že z toho chrámu nezostane kameň na kameni. Ale On sa im snažil ukázať na iný chrám.

44 Ján, ktorý napísal zjavenie, v Knihe Zjavenia, on videl tento chrám. (Zjavenie 21.) On videl, prichádzať ten nový chrám, zostupujúci dole z Neba, ozdobený, ako je ozdobená nevesta pre svojho muža. A hlas z toho chrámu povedal, "Hľa, Stánok Boží s

ľudmi, a Boh bude s nimi a zotrie každú slzu z ich očí, a smrti už viacej nebude, ani žalosti ani kriku, ani bolesti viacej nebude, lebo prvé veci pominuli.”

Potom ten skutočný Syn Dávidov, (ako to budeme vidieť v týchto nadchádzajúcich lekciami tento týždeň) príde potom do Svojho chrámu, do chrámu Božieho - toho skutočného Chrámu, ktorý On teraz odišiel vybudovať. Pretože, On povedal, v Jánovi 14, “V Dome Môjho Otca je mnoho príbytkov, a Ja idem ... ” Čo On tým myslel? To je už predurčené. “A Ja idem, aby som vám pripravil miesto, a vrátim sa naspäť, aby som vás vzal ku Sebe.” A samozrejme, my vieme, že to bude v tom veľkom veku, ktorý príde. A to skutočné Semeno Dávidovo, ktorým je Ježiš Kristus, zaujme Trón a cez celú Večnosť bude vládnuť nad Cirkvou, ako Svojou Nevestou - v tom Dome s Ním, a nad dvanástimi pokoleniami Izraelovými.

45 A tieto malé miesta - ako Dávid, nemohol postaviť ten opravdový chrám Boží, pretože nebol na to pripravený. On nemohol nič urobiť. On bol smrteľný a preliat krv. Tak je to dnes s nami. My sme nie pripravení aby sme postavili ten ozajstný Chrám Boží. Je len Jeden, ktorý ho môže urobiť, a on je teraz vo výstavbe.

Ale tento malý príbytok, spolu s tým chrámom, ktorý Mu postavil šalamún, a spolu s tými ostatnými, sú len dočasné miesta na oddávanie chvály, až kým nepríde ten čas, keď ten skutočný Chrám bude umiestnený na zemi. “A spravodlivosť bude vládnuť od jedného kraja neba po druhý. A žiaľu viacej nebude.” V tom Chráme nebudú odbavované žiadne pohreby. Nebudú viacej svadby, lebo čo sa týka svadby, bude jedna veľká Svadba na Večnosť. Ó, čo to bude za čas!

46 Ale nech je dnes cieľom v našich srdciach, že pri slávnostnom rozpomínaní sa a očakávaní na ten Chrám, ktorý má prísť, že sa budeme tak charakterizovať Duchom Svätým, že budeme chváliť Pána na tomto mieste, ako keby sme boli na tom inom mieste, očakávajúc, že to miesto príde.

A teraz povstaňme, pritom čo budem čítať Sväté Písmo.

A videl som nové nebo a novú zem, lebo prvé nebo a prvá zem boli pominuli, a mora už nebolo.

A ja Ján som videl to sväté mesto, nový Jeruzalem, zostupujúci od Boha z neba, pripravené ako nevestu, ozdobenú jej mužovi.

A počul som, veľký hlas od trónu z neba, ktorý hovoril: Hľa, stán Boží s ľuďmi, a bude bývať s nimi, a oni budú jeho ľuďom, a on, Boh, bude s nimi a bude ich Bohom.

47 Skloňme teraz svoje hlavy. Náš Nebeský Otče, stojíme tu v bázni. Stojíme tu vo vážnosti a v svätej úcte. A prosíme

Ťa, Pane, aby si prijal náš dar, že Ty si nám dal milosť - peniaze, pripraviť pre Teba miesto ku oddávaniu Ti chvály. Nie je nič, žiadne miesto, ktoré by sme mohli pripraviť na zemi, ktoré by bolo hodné na prebývanie Ducha Božieho. Ale my Ti toto oddávame ako dar, na znak našej lásky a nášho cítenia ku Tebe, Pane. A ďakujeme Ti za všetky veci, ktoré si pre nás vykonal.

A teraz, táto budova a pozemok boli už dávno posvätené do Tvojej služby, a ďakujeme Ti za spomienky na to čo bolo. A teraz, Pane Bože, ako bolo ukázané v tom videní, pred rokmi, ktoré ukazovalo toto, že som videl staré budovy, v ktorých boli raz ľudia, a oni boli opravené a obnovené, a ja som bol poslaný naspäť za riekou.

48 teraz, Pane Bože, Stvoriteľu neba i zeme, stojíme tu ako ľudia Tvojej čriedy. Stojíme tu ako ľudia Tvojho Kráľovstva. A ja sám, a pastor, a cirkev, ľudia, my posväcujeme túto budovu do služby Všemohúceho Boha, skrze meno Ježiša Krista, Jeho Syna, do služby Božej, a ku cti a sláve Božej. A nech Evanjelium môže tak prúdiť z tohoto miesta, až To spôsobí, že svet príde zo štyroch kútov glóbu, aby videl Slávu Božiu vychádzajúcu odtiaľto. Ako si urobil v minulosti, nech tá budúcnosť bude o mnohokrát chválejšia.

49 Otče, posväcujeme sa teraz do služby Slovu, so všetkým čo je v nás. Pane, to zhromaždenie a ľudia, oni sa posväcujú dnes ráno, na počúvanie Slova. A my, ako kazatelia sa posväcujeme do kázania Slova - aby sme boli hotový pristupovať v pravý i nepravý čas, karhajúc, napomínajúc, s celou zhovievavosťou. Ako to bolo napísané tam na tom uholnom kameni pred tridsiatimi rokmi. Ty si povedal, “Príde čas, keď ľudia neznesú zdravého učenia, ale podľa vlastných žiadostí si budú hromadiť učiteľov, lebo

ich budú svrbieť uši; a odvrátia uši od pravdy a obrátia sa ku bájkam.”

50 Pane, ako sme sa snažili podávať ľuďom Slovo, nech by sme boli inšpirovaní a zmocnení na dvojnásobný výkon, Pane, pri tom ako dvojnásobná miera Ducha narazí na to miesto, nech Duch Svätý ... Ako vtedy, keď bol posvätený chrám, keď sa šalamún modlil; Duch Svätý, vo forme Ohnivého Stĺpu a Oblaku, vstúpil do predných dverí, prevalil sa okolo cherubínov, prešiel do Svätyni a tam zaujal Svoje miesto odpočinutia.

Ó, Bože! šalamún povedal, “Ak sa bude nachádzať Tvoj ľud kdekoľvek v ťažkostiach, a obráti sa ku tomuto Svätému miestu a bude sa modliť, potom vypočuj z Nebies.” Pane, nech Duch Svätý príde dnes ráno, do každého srdca, do každej posvätenej duši, ktorá je tu. A Biblia hovorí, že sláva Božia bola taká veľká, že služobníci nemohli ani vykonávať službu, kvôli Sláve Božej.

51 Ó, Pane Bože, nech sa to znovu zopakuje pri tom, čo sa Ti s týmto príbytkom posväcujeme do služby. A je napísané, “Proste, a bude vám dané.” a my sa porúčame spolu s týmto príbytkom, ktorý Ti oddávame dnes ráno do služby, pre to Svetlo, keď sa deň nachýlil - pre večerné Svetlo; aby sme mohli priniesť potešenie a vieru očakávajúcim ľuďom, ktorí očakávajú na príchod Ženícha, aby obliecť Nevestu do Kristovho Evanjelia, pre Ježiša Krista, aby ju prijal. Posväcujeme toto, i ja sám sa posväcujem, brat Neville, i zhromaždenie, do služby Božej, v mene Ježiša Krista. Amen. Môžete si sadnúť.

52 Dávid povedal, “Bol som šťastný, keď mi bolo povedané, Poďme do domu Pánovho!” A nech to stále tak bude s nami, že keď to bude spomenuté, s radosťou sa budeme zhromažďovať v dome Pánovom. Amen.

53 A teraz, po tomto malom posvätení, mám teraz ešte hodinu času. A tak, pamätajte teraz k čomu sme to posvätili; k úcte, svätosti, tichosti pred Pánom; na oddávanie chvály Pánovi. A buďte tak úctiví, ako len môžete byť, v dome Pánovom. A keď sa skončí zhromaždenie, akonáhle je zhromaždenie rozpustené, chodte von z budovy. To dáva domovníkovi čas, aby sem prišiel a poupratoval tu a pripravil to na ďalšie zhromaždenie. Potom nie je chaos v dome Pánovom.

54 Myslím, že miesto bude vyprázdnené za okolo pätnásť minút potom, čo rozpustia zhromaždenie. Buďte skutočne priateľskí; potraсте si s každým ruky a pozvite každého naspäť. Očakávame, že budeme mať, teraz tento nadchádzajúci týždeň, jedny z najveľkolepejších zhromaždení, aké kedy boli v tejto modlitebni. Tešíme sa na to.

55 A teraz, nikdy ma to neosvietilo, až kým niečoho ... až včera, neskoro v noci, v skorých ranných hodinách, na modlitbe, som začal niečo vidieť. A tak, mám nádej, že toto bude veľkolepý čas, čo verím, že bude, ak nám Pán pomôže. No, keď som povedal, “veľkolepý čas,” ... No, chcem niečo o tom hovoriť dnes ráno.

Viete, to čo človek nazýva veľkým, je niekedy nie veľké. Ale to čo Boh nazýva, že je veľké, človek to nazýva bláznovstvom, a čo Boh nazýva bláznovstvom, človek to nazýva veľkým. A tak zachovajme si to v pamäti. Uvažujme nad každým Slovom.

56 Teraz, tie zhromaždenia sú dlhé. Budú pretiahnuté, pretože to je ťažké kázanie - veľa učenia, posvätenia, a ja proste ... Miesto kde teraz prebývam, tí ľudia sa ma chcú kŕmiť všetkým možným, ale ja ... Povedali, “No, tak veľmi si schudol, brat Branham,” a tak ďalej. Ale ja som nepretržite slúžil na zhromaždeniach. Musím stadiaľto odísť na budúcu nedeľu večer, aby som sa dostal rýchlo na ďalšie v Mexiku, a tak, je to proste ťažko. Ale ja sa len snažím uvoľniť sa od toho veľa jedenia a pripravovať sa.

A som rád, že dnes ráno tu môžem vidieť brata Juniora Jacksona, a brata Ruddela, a týchto rôznych kazateľov, a tak ďalej. Nech vás Boh všetkých žehná.

57 Dnes ráno chcem hovoriť ku vám na tému, na ktorú som si tu zapísal nejaké poznámky. A prv chcem čítať z Knihy Izaiáša, z 53. kapitoly. Nuž, zatiaľ čo si to hľadáte, rád by som povedal jedno alebo dve oznámenia. Že, dnes večer, chcem hovoriť na tému tejto Knihy a urobiť prechod medzi tým posledným cirkevným vekom do otvorenia Pečati. Pomedzi tým je veľká medzera.

A pred tým, keď som skončil Cirkevné Veky, hneď za tým som tam tiež hovoril o Danielových Sedemdesiatych Týždňoch, pretože to nadväzovalo. A povedal som, “Ak niekedy budem preberať tých Sedem Pečatí, budem sa musieť zbaviť týchto Danielových Sedemdesiatych Týždňov, aby som nadväzoval v Pečatiach.” Nechávajú jednu vec otvorenú a to bola piata kapitola o Sedemkrát Zapečatenej Knihe. A preberieme to dnes

večer.

58 Budeme sa snažiť začať dnes večer zavčasu. Čo sa týka mňa ... Vy ste sa už o tom zmienili, však, začať zavčasu? [Brat Neville hovorí, "Áno."] A čo, môžu tu byť všetci o siedmej? [Zhromaždenie hovorí, "Áno."] Tak je dobre. Začnime pravidelné zhromaždenie o šesť tridsať, službu piesní, a ja tu budem o siedmej. A potom cez týždeň budeme začínať skôr. A - a my, teraz prídeme ... Nikto nespieva tak rád ako kresťania. My radi spievame. Milujeme tieto veci, ale teraz sme v niečom inom. Sme v Slove, rozumiete; a tak zostaňme teraz rovno pri ňom.

59 Sme vo vyučovaní a môžete si predstaviť, aké je to na mňa veľké vypätie; pretože, ak by som učil niečo zle, budem sa musieť z toho zodpovedať. A tak, ja nesmiem vziať niečo, čo niekto hovorí. Ja musím ... To musí byť inšpirované. A verím, že tých Sedem Anjelov, ktorí držia tých Sedem Hromov, to udelia.

60 A teraz v Izaiášovi, 53. kapitola Izaiáša, prvý verš, alebo dva. Chcem sa opýtať túto otázku - teraz, toto vôbec nepatrí ku Siedmim Pečatiam. Toto je len posolstvo. Pretože, vedel som, že som musel vykonať posvätenie a nemohol by som ísť do toho, pretože by som nemal dosť času. Ale som myslel, že budeme mať len také malé posvätenie, malé spomienkové zhromaždenie pre tento zbor, (či skôr malé zhromaždenie s posvätením) potom by nebol čas ísť do toho čo chcem povedať o tomto otvorení tejto Knihy. A tak to budem hovoriť dnes večer.

61 No toto je len malé kázanie, ktoré - no ono jednako bude rovno na to nadväzovať, tak počúvajte každé slovo. Zachyťte to. A ak to nahrávate na pásky, či na čokoľvek, potom sa držte presne toho, čo učí páska! Nehovorte nič okrem toho, čo je povedané na páske! Hovorte len presne to, čo hovorí páska, pretože niektoré z týchto vecí ... Teraz porozumieme všetko o tom - prečo je to zle porozumené. Buďte si istí, že hovoríte len to, čo je povedané na páske. Nehovorte nič iné, pretože ... Ja to nehovorím sám od seba. To je On, ktorý to hovorí. Tak mnoho krát nastáva chaos ... Ľudia povstanú a hovoria, "Dobre, ten a ten povedal, že to znamená to a to." Nechajte to len tak, ako to je!

62 Vidíte, preto chceme Bibliu. Len tak, ako to hovorí Biblia, takým spôsobom to chceme - len tak. Nedávajte tomu svoj vlastný výklad. To je už vyložené.

Kto uveril našej zvesti? A komu bolo zjavené rameno Hospodinovo?

Dovoľte aby som to ešte raz pozorne prečítal.

Kto uveril našej zvesti? (Otázka.) a komu bolo zjavené rameno Hospodinovo?

Inými slovami, "Ak si uveril našej zvesti, potom ti bolo zjavené rameno Hospodinovo." Vidíte?

Kto uveril našej zvesti? A komu bolo zjavené rameno Hospodinovo?

63 A teraz chcem tiež čítať z Evanjelia Svätého Matúša, z 11. kapitoly Sv. Matúša. Vezmite si teraz papier a všetko, pretože stále ... Ak nemáte magnetofón, vezmite si papier a tak si to môžeme poznačiť. Jedenásta kapitola Sv. Matúša, 25. a 26. verš. (Matúš 11: 26 a 27.) No dobre. Ježiš hovorí v modlitbe. Chcem začať trochu pred tým. Vezmime 25. a 26. verš. Verím, že je to tam, ako som to povedal, ale mal som to tu poznačené v mojej Biblii.

Toho času odpovedal Ježiš a riekol: Ďakujem ti, Otče, Pane neba i zeme, že si skryl tieto veci pred múdrymi a rozumnými a zjavil si ich nemluvňatám.

Áno, Otče, lebo tak sa ti to ľúbilo.

64 Vezmite tieto dve miesta Písma. "Kto uveril našej zvesti? A komu bolo zjavené rameno Hospodinovo?" Potom Ježiš ďakoval Bohu, že On skryl tie tajomstvá pred múdrymi a rozumnými, a zjavil ich nemluvňatám, ktoré to bude učiť, pretože tak sa to Bohu ľúbilo.

Teraz, z tohoto textu ... z tohoto prečítaného Písma som vytiahol tento text: Boh Skrývajúci Sa v Jednoduchosti, a Potom Zjavujúci Sa v Tom Istom. A teraz, kvôli tým páskam to opakujem, kvôli tým páskam, pretože oni to nahrávajú. Boh skrývajúci Sa v jednoduchosti, a potom zjavujúci Sa v tom istom.

65 Je to zvláštne pomyslieť si, že Boh robí niečo takéto. Boh sa skryje v niečom tak jednoduchom, čo spôsobí, že tí múdri to obídu na milióny míľ; a potom sa v tej

jednoduchej veci obráti rovno naspäť, pri jednoduchosti Svojho počínania a znovu sa v nej zjaví.

Myslel som, že to nám dá text, kde by sme mohli toto preštudovať, prv ako vojdeme do toho veľkého učenia Siedmych Pečatí. Mnohí Ho obídu, kvôli spôsobu, akým sa On zjavuje. Ľudia majú svoje vlastné predstavy o tom, čo Boh má byť a čo Boh bude robiť; A ako som mnoho krát povedal, že človek stále zostáva človekom. Človek stále chváli Boha za to, čo On robil a stále sa teší na to, čo On bude robiť a ignoruje to, čo On robí.

66 Takým spôsobom to oni obchádzajú. Oni hľadajú dozadu a vidia veľké veci, ktoré On urobil, ale nevidia, aké jednoduché veci On používal pri tom, keď to robil. A potom sa oni dívajú do budúcnosti a vidia prichádzať veľké veci, ktoré sa majú stať, a deväť krát z desiatych, sa to stále deje rovno okolo nich a je to tak jednoduché, že oni o tom nevedia.

67 Jedného dňa, nejaký človek tu hore v Utica ... A ak je tu niekto z jeho ľudí, ja to nehovorím ako nejaké ohováranie toho človeka. On bol veterán v občianskej vojne. A verím, že on bol ... Nevie, na ktorej strane stál, ale myslím, že bol nejaký rebelant. Ale on bol neveriaci a tvrdil, že neexistuje niečo také ako Boh. On žil v Utica. Nazýval sa Jim Dorsey.

Mnohí z vás ste ho možno poznali. On mi dal mnoho melónov, keď som bol malým chlapcom. On zvykol pestovať melóny dole pri rieke, tam pri brehu. A bol dobrým priateľom s mojím otcom. Ale on povedal jedného dňa, o jednej veľkej významnej veci, ktorá mu kedy bola povedaná, v porovnaní - ja som v tom čase bol len malý chlapec - ale v porovnaní s jeho vierou to spôsobilo, že odišiel nabok, zvesil svoju hlavu a plakal. A dozvedel som sa, že skrze to sa ten človek slávne obrátil ku Kristovi, vo veku okolo osemdesiat päť rokov.

68 On sa raz opýtal malého dievčaťa, ktoré išlo z nedeľnej školy, že prečo márne svoj čas na niečo také?

Ona odpovedala, že pretože verí, že je Boh.

A pán Dorsey povedal, ... On povedal, "Dieťa, ty sa tak mylíš, veriac v niečo také."

A povedal, že to malé dievča sa zohlo, zodvihlo zo zeme malý kvietok, vytiahlo ho z jeho lupienkov, a povedalo, "pán Dorsey, môžete mi povedať ako toto žije?"

A bolo. Keď sa začal zamýšľať ... on mohol povedať tomu decku, "No ono rastie zo zeme." A potom znovu povstala otázka, "Odkiaľ sa vzala zem? Odkiaľ sa tu vzalo to semeno? Ako sa to stalo?" A tak ďalej a ďalej a ďalej, bežalo to ďalej, až to uvidel. Nie tie najzvláštnejšie veci o ktorých my rozmýšľame, ale to sú jednoduché veci, v ktorých je Boh tak reálny - jednoduchosť.

69 Tak sa ľúbi Bohu zjavovať sa, a potom sa skrývať; skrývať sa a zjavovať sa v obyčajných prostých veciach. To prechádza ponad hlavou človeka, pretože ... Ak by ste povedali, "Prečo by to spravodlivý Boh robil?" To je preto, že človek nebol na počiatku stvorený, aby sa snažil sám si pomôcť.

Človek bol stvorený, aby úplne spolieval na Boha. Preto sme prirovnaní ku jahňatám, alebo ovciam. Ovca nemôže sama seba viesť; ona musí mať vodcu - a nás má viesť Duch Svätý. Človek je takto stvorený a Boh stvoril všetky Svoje diela tak jednoducho, že jednoduchosť môže tomu porozumieť. A Boh Sa robí jednoduchým pre jednoduchého, aby Mu ten jednoduchý porozumel.

70 Alebo inak, On povedal, myslím v Izaiášovi 35. On povedal, "Ani hlúpi tam nezablúdi." Je to tak jednoduché! A vieme, že Boh je tak veľký, že až očakávame na Neho, že to bude niečo veľké a obídeme tú jednoduchú vec.

Potkneme sa na jednoduchosti. Takto si necháme ujsť Boha tým, že sa potkýname na jednoduchosti. Boh je tak jednoduchý, že až tí učení našich dní i po všetky dni, nemôžu na Neho natrafiť obchádzajúc Ho na milióny míľ. Pretože vo svojom intelektu oni vedia, že nič nie je tak veľké ako On. Ale v Jeho zjavení, On to robí tak jednoducho, že oni chodia rovno po tom a nevidia to.

71 No, skúmajte to. Skúmajte to všetko. A vy ľudia, ktorí ste tu na návšteve, keď pôjdete do svojich motelových izieb, vezmite tieto veci a popremýšľajte nad tým. Nemáme čas, aby sme to rozoberali, tak ako by to malo byť rozobrané, ale chceme, aby

ste to urobili, keď prídete do svojho motela alebo hotela, alebo kdekoľvek ste ubytovaní, alebo domov. Zídite sa spolu a preštudujte to.

72 Nenatrafia na Neho kvôli spôsobu, akým sa On zjavuje; hoci je On tak veľký, jednako sa ukrýva v jednoduchosti, aby sa dal poznať tomu najmenšiemu. Vidíte? Nesnažte sa pochopiť tú veľkosť, pretože On prejde ponad vašu predstavu. Ale počúvajte na jednoduchosť Božiu, a potom nájdete Boha rovno tu v tej jednoduchosti.

Vysoko vypracovaná svetová múdrosť, vzdelanie, stále ku Nemu nemôžu dôjsť. Ja tu ne ... viem, že sú tu školskí učitelia, dvaja alebo traja, o ktorých viem, že tu sedia. A ja som tu nie preto, aby som odporoval škole a vzdelaniu a snažil sa podopierať negramotnosť. Ja som tu nie preto. Ale čo to je, ľudia kladú na to taký dôraz, že až ... dokonca v seminároch a tak ďalej, oni bez povšimnutia prechádzajú rovno okolo toho, čo Boh položil pred nich.

73 Ja som takto nie proti bratom, ktorí sú v denomináciách, ale ja som proti denominačnému systému; pretože on sa snaží zveličiť sám seba a vyškoliť svojich kazateľov na taký a taký stupeň, že ak nemajú náležitú školu a vzdelanie, sú vedľa; a musia obstať v psychiatrických testoch, a tak ďalej. Nikdy si nebudem myslieť, že to bola Božia vôľa testovať kazateľa skrze psychiatriu, ale testovať ho Slovom - to je Boží spôsob, ako On testuje Svojho človeka, ktorého posielal so Slovom - kázať Slovo.

Nuž, dnes kážeme filozofiu, kážeme vierovyznania a denominacionalizmus, a tak mnoho vecí a odkladáme nabok Slovo, pretože oni povedali, že to sa nedá porozumieť. To sa dá porozumieť. On zaslúbil, že nám to dá porozumieť. A my Ho teraz prosíme, aby to robil.

74 Vezmeme tu teraz za pár minút niekoľko postáv. Všimnime si vo dňoch Noeho. Noeho dni - Boh videl svetskú múdrosť, ktorú tak veľmi zdôrazňovali a uznávali a On poslal jednoduché posolstvo skrze jednoduchú osobu, aby im ukázal Svoju veľkosť. My vieme, že prehlasujú, že vo dňoch Noeho bola tak ohromná civilizácia, že v našej modernej civilizácii sme zatiaľ ešte nedosiahli jej úroveň.

A verím, že to bude nakoniec dosiahnuté, pretože náš Pán povedal, "Ako to bolo vo dňoch Noeho, tak to bude pri príchode Syna človeka." On dal názorné príklady.

75 Oni stavali pyramídy a sfingy, tam v Egypte, a stavali gigantické veci, že my nemáme silu, dnes, s ktorou by sme niečo také postavili. Oni mali balzamovadlo, že mohli zabalzamovať telo, že urobili, že vyzeralo tak prirodzene, že ono je zachované až do dnes. My dnes nevieme mumifikovať. Nemáme tú látku, s ktorou by sme to robili. Oni mali farby, ktoré držali tak silno, že zpred štyroch alebo päť tisíc rokov to stále zostáva taká istá farba, ako bola. My niečo také dnes nemáme. A mnoho veľkých vecí z tej civilizácii hovoria o jej prevahe nad našou modernou civilizáciou.

76 A tak si môžete predstaviť, aká tam bola vzdelanosť a veda, ktorá nám zanechala takéto veľké znaky, čo za civilizácia. Čo za veľkú civilizáciu to muselo byť, keď tieto pamiatky - na akej úrovni bola tá veda a moderná civilizácia a vzdelanie - čo to museli byť za ľudia. Oni museli byť. To muselo byť. Myslím, že sotva tam medzi nimi bol niekto negramotný.

A tak Boh, hľadajúc pomedzi tou veľkou ekonómiou v tom čase, v ich systémoch sotva mohol nájsť ten správny typ človeka, až našiel nejakého negramotného, možno sedliaka, ktorý sa nazýval Noe, pastiera oviec. A dal mu Svoje posolstvo, aby ho kázal ľuďom a ono bolo také jednoduché na ich učeních v tom čase, že až sa tí ľudia potkynali na jednoduchosti toho posolstva.

77 A jednako, to posolstvo v očiach vedy bolo pobúrením. Ako by tam v oblakoch mohol byť dážď, kedy tam hore nebolo žiadneho dažďa? A to jednoduché posolstvo o stavaní archy, o konštruovaní niečoho aby do toho vojsť, keď nebolo žiadnej vody, na ktorej by to plávalo; prečo, on sa stal fanatikom. A on sa stal - ako by sme to nazvali, ak prepáčite ten dnešný výraz "čudák."

A takmer všetci Boží ľudia sú "čudáci" - sú. Som rád, že som jedným z nich. Viete, oni sú inakší než ako ten moderný civilizačný trend. Tak oni sa stávajú výstrední - podivní. On povedal, že Jeho ľud bol zvláštny ľud, podivný, čudný; ale duchovné kňazstvo, kráľovský národ, obetujúci duchovné obeti Bohu, ovocie svojich úst, dávajúc chválu Jeho menu." Čo za ľudia! On ich má.

78 Všimnite si teraz, čo za veľká vec to musela byť v tom čase, pre nejakého fanatika,

aby prišiel do kostola; nejaký fanatik a kázal nejaké evanjelium, ktoré vyzeralo úplne inak, oproti tomu ako to oni verili. A vedci ... Prečo, to bolo jednoducho bláznovstvo. Pri tom oni mohli vedecky dokázať, že tam nebol žiadny dážď! Ale tento jednoduchý pastier oviec veril, že keď Boh povedal, že bude pršať, tak bude pršať.

A tak, porovnajme len ako je to dnes, keď niekto zostane uzdravený, oni povedia, "To je len emócia." alebo "Ja vám môžem vedecky dokázať, že tá rakovina, alebo tá hmota, alebo tá vec je stále tam." Ale, pre toho jednoduchého veriaceho, je to preč. Vidíte? Pretože, on sa nedíva na tú hmotu, on sa díva na to zaslúbenie, práve tak, ako to robil Noe.

79 Tak nevidíte: "Ako to bolo vo dňoch Noeho, tak to bude pri Príchode Syna človeka." Vedecky, nikto ... Ten doktor mohol povedať, "Pozri sa sem, tvoja hrča je stále tam. Tvoja rakovina pretrváva. Tvoje rameno je stále tak chromé, ako vždy bolo. Ty si blázon."

A pamätajte, to je ten istý duch z dní Noeho, ktorý hovoril, "Tam nie je žiadny dážď. Môžeme vystreľovať na mesiac a žiadny dážď tam nie je." Ale ak Boh povedal, že bude pršať ... Pretože "viera je podstatou vecí, na ktoré sa nadejeme, presvedčením o veciach, ktoré sa nevidia." A viera zaujíma svoje konečné miesto odpočinutia na Slove Božom. Tam ona nachádza svoje miesto odpočinutia. Rozumiete? Jej miesto odpočinutia je na Slove Božom. Na tom odpočinul Noe: "Boh tak povedal." Tým to bolo vybavené.

80 No, ak si teraz znovu všimnete, Noe, keď takto veril, bol fanatik. A tí ľudia, ktorí dnes veria v krst Duchom Svätým ... Cirkev povedala, "Títo ľudia sú fanatici. Oni nie sú nič iné ako banda vzrušených, emocionálnych, spanikárených ľudí." Ale oni vedia málo o tom, že Slovo Božie to učí; to je zaslúbenie.

81 A pre Noeho, bez ohľadu na to, koľko oni hovorili, "Tento starý človek stratil rozum," že on sa podľa vedy mýlil i rozumovo sa mýlil; Ale pre Noeho, to bolo Slovo Pánovo. A Noe sa ho držal. A tí múdri a rozumní sa potkli na tej jednoduchosti a zahynuli. Čo za napomenutie teraz pre túto generáciu!

Mnoho ľudí hovorí, "Keby som žil tam vtedy ..."

Nie, ty by si zaujal ten istý postoj. Pretože dnes sa znovu opakuje to isté, len v inej forme; oni sa na tom potkávajú dnes práve tak, ako tam tí vtedy.

82 Bez pochyby oni mali v tých dňoch množstvo kazateľov, ale Noe bol inšpirovaný od Boha. Noe sa mohol pozrieť a videl čo malo nastať. A vedel, že tá cudzoložná a zlá generácia, aká tam bola, že Boh ju nebude trpieť. A či my nevidíme dnes to isté? - Moderná Sodoma a Gomora. Zlí, cudzoložní ľudia - tak veľmi vzdelaní, že sa potkávajú na jednoduchosti, v ktorej Boh manifestuje Svoju existenciu a ukazuje Svoje Slovo.

83 Nie je na svete osoba, ktorá povie, že ... alebo môže povedať, že "My nevidíme pri nás práve to zmanifestované Slovo Božie." - práve to zaslúbenie na tieto posledné dni, práve to večerné Svetlo, ktoré malo svietiť. Máme privilégium vidieť to. A kde je ten svet s vysokou úrovňou - je to skryté pred nimi.

Ježiš povedal Bohu, Otcovi, On povedal, "Zaľúbilo sa Ti skryť to pred nimi. Áno Otče, Ty si to ukryl. Nech oni so svojou múdrosťou ... " Vidíte, to bola múdrosť, ktorá na počiatku začala kotúľať to kľbko do špiny hriechu. Pretože Eva hľadala múdrosť, keď stretla Satana a Satan jej ju dal. A múdrosť je v protiklade so Slovom.

Od nás sa nevyžaduje, aby sme mali múdrosť. Od nás sa vyžaduje, aby sme mali vieru v to, čo nám už bolo povedané. Tak vidíte ... Ale, dnes, tí vzdelaní to tak veľmi okrášľujú a dávajú to nabok a kladú do toho svoj vlastný výklad - vždy to tak bolo. Oni robia dnes to isté. V tej istej miere.

84 Ľudia sa potom toho minuli práve tak, ako to robia dnes a míňajú sa toho. To je to isté. Oni robia to isté. Pretože oni ... preto sa oni toho minuli, pretože boli príliš chytrí, aby tomu verili. Nuž, to poslanstvo bolo také jednoduché, že tí chytrí boli príliš chytrí aby uverili jednoduchosti toho poslanstva. Ó! Boh to urobil v pravde také jednoduché, že tí chytrí a vzdelaní to nevideli, pretože to bolo tak jednoduché. No, to je to, čo robí veľkosť Božiu tak veľkou; že On súc najväčším, dokáže sa urobiť jednoduchým.

85 Ľudia dnes dávajú najavo, že nie sú z Boha; oni sú veľkí a snažia sa byť väčšími, a predstavovať sa ako väčší, ako veľký biskup, doktor svätý pápež, a tak ďalej - robia sa niečím, čím v skutočnosti nie sú. A Boh, ktorý je tak veľký sa jednoducho znižuje.

Jednoduchosť je veľkosť. My môžeme zostrojiť nadzvukové lietadlo, môžeme odštartovať raketu na ... vypustiť raketovú zbraň na obežnú dráhu a všetko toto môžeme robiť. Áno! Ale nemôžeme zostrojiť jedno steblo trávy. Amen. Čo s tým? Ale namiesto toho, aby sme sa snažili ísť naspäť a vidieť čo učinilo tú trávu a prijímali toho Boha, ktorý stvoril tú trávu, snažíme sa stavať raketové zbrane, ktoré dosiahnu väčšiu rýchlosť než ako tie, ktoré môže zostrojiť niekto iný.

86 My v našich cirkvách sme tak chytrí a vzdelaní, že môžeme vystaviť budovu za milión dolárov, alebo desať miliónov dolárov, ale pri tom ... a snažiť sa vystaviť lepšiu, než ako postavili metodisti, alebo baptisti, alebo lepšiu, než ako presbyteriáni; i Letniční sa dostali do takéhoto predbiehania. Ale hlavnou vecou z toho je toto; my sme pri tom - my sme tak chytrí, a tak založení vo svojich spôsoboch, že až prehladneme, aby sme sa pokorili a rozpoznali Boha, ktorý je v tej malej misii na rohu. Vidíte? Je to tak. Potkýname sa na jednoduchosti. Oni to stále robili.

87 Nuž, oni boli príliš chytrí, aby uverili takému jednoduchému posolstvu. To nebolo na dostatočne vysokej úrovni, vzhľadom na ich vedecké výskumy, ktoré mali. Nebolo to vyleštené - to posolstvo - nebolo dostatočné, na ich vedecké programy, ktoré mali v tých dňoch. Oni študovali aby sa dozvedeli, že je Boh. A študovali, aby sa dozvedeli, že On je veľký. A snažili sa sami vypracovať vyššie, do veľkosti ako je On. Zatiaľ, čo spôsob ako sa dostať hore je stále ísť dole.

Kto vie, či severný pól je severný, alebo južný pól je severný; alebo severný pól je južný, a južný pól severný? Ktorý je hore a ktorý je dole? My visíme v priestore. My hovoríme, "Severný pól je hore." Ako to viete? Južný pól môže byť severný. Vidíte, vy neviete. A tak si pamätajte ...

Pri týchto slovách ste povedali, "Potom ako môžeš hovoriť, brat Branham, že hore je dole?" Na základe Slova Ježiša Krista!

88 On povedal, "Ten kto sa ponížuje bude povýšený, ale kto sa povyšuje bude pokorený, ponížený." Tak potom, skutočne, hore je dole, a dole je hore.

Ako povedal ten starý svätý v Chicagu, že nejaký muž ... nejaký kazateľ z nejakej organizácii, prišiel kázať tam nejakým letničným ... On dal dokopy všetky svoje intelektuálne vedomosti. Postavil sa tam a používal slová, ktoré tí letniční vôbec nepoznali. A postavil sa tam a videl, že s tým u tých letničných nepochodil. A on vyšiel hore s vypnutou hrudou, on bol "Svätý Doktor taký a taký," viete, z tej a tej veľkej školy tam v Chicagu. A on sa rozhladol dookola a tí letniční sa dívali jeden na druhého. Oni vôbec nevedeli o čom hovorí; on bol tak vzdelaný, tak chytrý, tak vyhladený. Oni nevedeli ...

89 Bolo to tak, ako jeden senátor, alebo nejaký muž, ktorý nedávno usiloval o úrad prezidenta a bol porazený. Povedal mi to Tuck Coats, keď som kázal na pohrebe Fordovej mame a hovoril som o zmŕtvychvstaní, o istote zmŕtvychvstania: "Práve tak isto, ako vychádza slnko, tak isto i ja vstanem. Práve tak isto ako zomiera tráva na jeseň a listy padajú zo stromu, znovu sa to navráti. Keď sa zem pohybuje dookola po obežnej dráhe, to znovu musí povstať."

Vidíte, to je jednoduchosť. To je jednoduché. V tom spočíva Boh.

90 Tuck povedal: "Cením si to posolstvo, Billy." Sedeli sme spolu v aute brat Neville a ja. A ja som povedal: "Tuck ..." On povedal, "Cením si tvoje posolstvo."

Ja som povedal: "Tuck, ja nemám žiadne vzdelanie," povedal som ...

On povedal: "To je na tom to dobré." On išiel, aby videl ... Nuž, dúfam, že ten muž mi odpustí, ja nemám v úmysle ... Adlain Stevenson, poznáte. A on povedal, že ho počúval pätnásť minút. A pán Stevenson je taký vycibrený rečník, pravdepodobne bol, viete, až Tuck povedal ... Myslím, že má univerzitné vzdelanie. On povedal, že si tam sadol a zaspal. A povedal, že za pätnásť minút zaspal pri tom, čo ho počúval. Ale povedal: "S vysokoškolským vzdelaním, okrem pár slov som nerozumel ničomu čo hovoril; to bolo tak veľmi vyhladené." On povedal: "Nikdy si ma nevidel spať ani na jednom z tvojich zhromaždení, však, brat Branham?"

91 Nuž, oni v tom čase boli príliš chytrí, aby pochopili význam Božieho jednoduchého spôsobu, ktorým On postupoval. To nebolo pre nich vyhladené. To muselo byť vyhladené, To muselo byť riadne pochrómované, inak tomu nevenujú pozornosť. Nuž, ale ten veľký Jehova bol skrytý vo Svojom Slove a dal sa poznať ľuďom, ktorý verili v

Jeho Slovo tým, že ich spasil a vypíňal to jednoduché posolstvo. To jednoduché posolstvo Noeho, Boh ho vyplnil.

92 Nuž, všimnite si toto. Potom znovu vo dňoch Mojžiša. Všimnite si - ďalší čas vyslobodenia. Keď Boh ide urobiť niečo, aby vyslobodil Svoj ľud, Boh posielala tým ľuďom posolstvo. A ono je tak jednoduché, ako to uvidíme pri lámaní tých Pečatí, preto najprv hovorím o tomto, aby sme videli, že lámanie týchto Pečatí je tak jednoduché, že tí chytrí prejdú pomimo toho na milión míľ. Rozumiete? Dúfam, že Boh ma pomaže ku tomu. Prejde to ponad nich.

A preto som dnes ráno chcel hovoriť toto posolstvo, že by to bolo vhodné, položiť základ na jednoduchosť Božej, ako sa Boh skrýva v jednoduchosť.

93 Pomyslíte si len, oni mohli štiepať atóm a robiť všetko možné; ale keď sa to začalo týkať života, oni nemohli ani povedať odkiaľ to pochádza.

Jednoduché steblo trávy a Boh je v tom ukrytý. Oni môžu vystreliť raketu na Mesiac a zostreliť tam radar, i oveľa viac a jednako nedokážu vysvetliť život v steblo trávy. Je to tak. Vidíte? To je preto, že to sa nedá vysvetliť. To je tak jednoduché, že oni to prehliadnu.

94 Nuž, všimnite si Mojžiša - v tom čase, keď Boh išiel vyslobodiť deti Izraelove podľa Svojho Slova. Čo On urobil? On si vybral jednoduchú rodinu. My nemáme o nej nič zaznamenané. Vidíte, len, 'syn Léviho,' to je všetko, čo vieme. Vidíte? A tak my ... a jeho žena. - Len obyčajný, možno nejaký taký, čo sa maže v blate, ako by myslel svet, tam vyrábali tehly pre nepriateľa. On bol len obyčajný otrok z Izraelcov, ale Boh vybral túto rodinu, aby priviedla vysloboditeľa; len obyčajná židovská rodina. On nikdy neišiel a nevezal niekoho z kráľovskej rodiny, alebo nejakú slávnú osobnosť, alebo niečo také, nevezal ani nejakého kňaza. On vzal bežnú, obyčajnú rodinu. Vidíte? Jednoduchosť!

95 Všimnite si, čo On potom urobil. On priviedol dieťa, jednoduchého človeka. On nikdy ... On by mohol ustanoviť do toho Slnko, ak by chcel, aby ich vyslobodilo. On by mohol ustanoviť do toho vietor, aby ich vyslobodil. On by mohol ustanoviť nejakého anjela, aby ich vyslobodil.

Ó, haleluja! Boh môže robiť čokoľvek chce. "Ako to vieš, brat Branham?" Boh nemení Svoj program. Preto dnes vieme, že to musí byť jednoduché. Vidíte? Nuž, On stále pracoval v jednoduchosť. Ale Boh na počiatku mohol urobiť, aby slnko kázalo Evanjelium, alebo aby vietor kázal Evanjelium, alebo nejaký anjel, ale On do toho ustanovil človeka a On to nikdy nemení.

On nikdy neustanovil do ... On nikdy neustanovil denominácie. On nikdy neustanovil skupinu ľudí. On ustanovil človeka, aby kázal Evanjelium; nie stroje, nie mechanické prístroje, ani žiadne anjelské bytosti. To bol človek! A keď On tam priniesol vyslobodenie pre tých ľudí, poslal tam jednoduchého človeka, ktorý sa narodil v jednoduchej rodine medzi skupinou otrokov. Ó! Čo je On za Boha, odhaľujúci sa v jednoduchosť!

96 Všimnite si teraz. A On ho mal vytrénovaného vo svetskej múdrosti tak, že on mohol sklamať a ukázať nám tým, že to nie je múdrosť, skrze ktorú by sme kedy boli vyslobodení. To je skrze vieru, skrze ktorú sme vyslobodení. On ho nechal ísť a dosiahnuť také vzdelanie, že až mohol tie múdrosti učiť egyptánov; on bol taký chytrý. Boh bol s tou jednoduchou rodinou, ktorá sa možno nevedela ani podpísať.

A Mojžiš bol vzatý na najvyššie školské vzdelanie, s takým veľkým vzdelaním, že až mohol učiť túto múdrosť tých učiteľov. On mohol učiť tých génusov. Áno. A Boh ho nechal ísť tou cestou, aby sa tak On mohol predstaviť v pokore, aby ukázal, že múdrosť s tým nemá nič spoločného. A Mojžiš dopadol biedne vo svojom génusstve. A kvôli Svojmu zámeru ho On nechal, aby to dosiahol. Aby sa sklamal a on sa sklamal, a upadol.

97 Tak, aby ukázal, že "Nie silou ani mocou," ani egyptskou múdrosťou, nie skrze múdrosť našich škôl, nie skrze moc našich seminárov, ani nie skrze množstvo našich organizácií, nie skrze silu nášho školského vyučovania, "ale skrze Môjho Ducha, hovorí Boh." Jeho múdrosť mu bola ku koncu nanič, keď stretol Boha tam v tom horiacom kríku. On vyzul svoju obuv a ponížil sa v pokore a zabudol všetko o svojej múdrosti.

Boh, privádzajúci vyslobodenie, ho musel vytrénovať v múdrosti, aby ho nechal upadnúť, aby ukázal, že nemôžete spoliehať na ramene vášho vlastného porozumenia,

ani na porozumení nikoho iného. Nechal ho upadnúť, aby mu ukázal Svoju ruku. Môžete to vidieť? Boh to robil kvôli tomu, aby samého Seba predstavil v pokore.

98 A On nechal Mojžiša, aby sa stal veľkým, že až by bol nasledujúcim faraónom. On bol veľkým generálom. Podľa histórie, on dobyl, sám Mojžiš, okolné krajiny. A potom, keď sa obrátil do práce Pánovej, so všetkým svojím talentom, prišiel k strmhľavému pádu, tak ho On mohol dať tam preč na púšť a vytĺcť to všetko z neho von; a potom sa mu zjavil v pokore a poslal ho tam s palicou v ruke, aby vyslobodil tých ľudí.

Keď to on nemohol urobiť vojenským tréningom, ani skrze vzdelanie, skrze vedecké vzdelanie. Nemohol to urobiť ani skrze vojenskú moc. On mu dal starú hrčavú palicu z púšte a s ňou to dokázal. Boh v pokore, v jednoduchosti! Boh bol v tej palici a v Mojžišovi. A pokiaľ Mojžiš mal tú palicu, potom to Boh mal, pretože Boh bol v Mojžišovi. Skutočne.

99 Všimnite si: "Nie silou, ani mocou, ale Mojím Duchom." Ale skrze jednoduchú vieru! Mojžiš mal nejaké porozumenie, že on má byť ten vysloboditeľ, z učenia svojej matky. A on sa trénoval vo vojenskej sile, aby to tak urobil, ale on sklamal. Vidíte? On mal to porozumenie, on mal to vzdelanie, ale to nefungovalo. Tak on to musel všetko zabudnúť a prísť do jednoduchých vecí, ako brať Boha za Slovo, a potom vyslobodil ten ľud. Tak veru.

100 Boh vyslobodzuje skrze čo? Vieru v Jeho Slovo. Vždy to tak robil. Mohli by sme sa pozrieť na to, keby sme mali čas. (Máme ešte okolo dvadsať minút. Mali sme ...) Mohli by sme sa pozrieť na Kaina a Ábela, ako sa Kain snažil páčiť Bohu skrze nejakú nádheru. Inak - ľudia si myslia, že skrze veľké, pekne oblečené zhromaždenia, skrze kňaza, s kazateľmi v rúchu, skrze chór v rovnošate a skrze to všetko, čo si oblečú, že to sa páči Bohu.

Či môžete vidieť odkiaľ to pochádza? Kain sa snažil robiť to isté. A on mu postavil oltár, nieto pochýb, že ho postavil pekný. A ten človek bol úprimný. On oddával chválu. Myslel si: "Pokiaľ som úprimný, nie je v tom žiadny rozdiel." To je rozdiel. Vy môžete byť úprimne v blude.

101 Všimnite si, on postavil tento oltár a ešte ku tomu priniesol kvety a položil ich tam. A položil tam krásne ovocie a myslel si: "Skutočne veľký, svätý, čistý, nádherný Boh prijme túto obeť." Ale vidíte, on to urobil so svojou vlastnou múdrosťou. On to urobil podľa svojich vlastných predstáv. A tak je to dnes. Oni to robia podľa svojej vlastnej múdrosti, podľa toho, čo sa naučili vo svojich školách, podľa svojho vzdelania a etík, ktoré sa oni naučili.

Ale Ábel, skrze zjavenie, skrze vieru, priniesol Bohu väčšiu obeť. Na pohľad na tom nebolo nič čistého, po ľudsky hovoriac - malý baránok a on ho chytil za krk, obrútil mu vinič okolo krku a dotiahol ho na ten oltár. Tam na tom nebolo nič pekného. Položil ho na oltár a rozsekol mu krk s nejakým ostrým kameňom, až jeho krv ho celého zafčkala, a on krvácajúci zomieral. Bol to strašný pohľad dívať sa na to.

Bolo to predsa jednoduché. On v jednoduchosti vedel, že sa narodil z krvi svojej matky a otca - že sa narodil v krvi svojej matky, skrze krv svojho otca; a to bola krv, ktorá spôsobila ten pád, a tak to bola krv, ktorá to mala navrátiť späť. Tak on obetoval Bohu väčšiu obeť, pretože mu to bolo zjavené.

102 A dnes niektorí z bratov, ktorí si myslia, že oni jedli jablká a hrušky ... A ja som jedného dňa v novinách videl najkrajnejšiu vec. Oni hovorili, že teraz je dokázané, že to nebolo jablko, ktoré jedla Eva; myslím, že oni tvrdili, že to bola marhuľa. Och, vidíte odkiaľ pochádza ten duch!

A oni povedali, že Mojžiš nikdy v skutočnosti neprešiel cez Červené more, že to tam bolo len množstvo rákosia, more rákosia. A on previedol deti Izraelove cez toto rákosové more. Tam hore na konci mora, tam je mnoho rákosia a Mojžiš prešiel cez to more, ale to bolo more rákosia, cez ktoré prešiel; viete, tráva, vysoká ako tula a iné, že on prešiel cez to.

Aké smiešne, keď: "Tá voda," hovorí Biblia, "sa rozdelila zľava doprava a Boh spôsobil silný východný vietor, ktorý ju rozdelil." Oni sa to snažia vykresliť si to svojím vlastným spôsobom a nikdy s tým nepochodili a nikdy nepochodia.

103 Viete, všetky tieto veci, ktoré Kain - práve ten typ telesne rozmýšľajúceho človeka dneška, ktorý je navonok nábožný. On chce niečo navonok robiť, ale je ... On chodí do

kostola a on bude robiť mnoho vecí pre tú budovu. Je len jedna Cirkev a do Nej sa nepripojíte. Toto sú lóže. Vidíte? Pripojíte sa do metodistickej lóži, do baptistickej lóži, do presbiteriánskej lóži, do letničnej lóži. Ale do Cirkvi sa narodíte. Tak veru. Toto sú lóže. To nie sú cirkvi. To sú lóže. A neexistuje niečo také, ako metodistická cirkev, alebo letničná cirkev. Nie, neexistuje niečo také. Nie, to je všetko falošné. Vidíte? To sú ... Je to tak. To sú lóže, kde sa ľudia pripájajú, ale vy sa rodíte do Cirkvi živého Boha, a to je tajomné telo Ježiša Krista, ktoré sa formuje.

104 No, ale zaľúbilo sa Bohu zjaviť Ábelovi Svoje tajomstvo, skrze jednoduchú vieru v preliatu krv. Ó, prajem si, aby som mal čas zostať pri tom trochu dlhšie. Jednako v Kainovi so všetkou jeho múdrosťou, chytrý človek ... Och, hovoríte, "no, brat Branham, ty si povedal, že on ... Ty sa ho snažíš urobiť vzdelaným géniosom?" On ním bol. On bol chytrý ... Pozorujte jeho líniu. Pozrite sa na jeho deti. Všetci z nich boli vedci a doktori a chytrí ľudia, každý jeden.

Ale pozorujte generáciu Seta, oni boli pokorní roľníci a sedliaci, a tak ďalej, až do zničenia. Ale Kainove deti, to bola chytrá, vzdelaná skupina. Oni dokonca ... oni sa mohli pýšiť, že opracovávali meď a vyrábali kovy a boli stavitelia. A boli chytrí ľudia. Zatiaľ čo, títo ostatní bývali len v stanoch a pásli svoje ovce a spočívali na zaslúbeniach Božích. Vidíte? Vidíte, čo to bolo? Nuž, len sledujte tie rodokmene a budete vidieť, že je to tak. Vidíte? Oni spočívali na zaslúbení Božom.

Tak bol vybraný Noe, z takého druhu ľudí. Pavol bol tak vzatý von z jeho stáda. Vidíte? Tak John Wesley, Martin Luther, a ďalší. Tak vy prichádzate do toho, čo ste dnes - to je to isté. Pokoriť sa a veriť v jednoduché zaslúbenie Božie.

105 No, všimnite si, zaľúbilo sa Bohu, aby sa v tom zidentifikoval. Boh bude vždy potvrdzovať, či je to Pravda, alebo nie. Nuž, mnoho ľudí sa snaží vystupovať v niečom od čoho je Boh vzdialený na milióny míľ. Je to tak. Ale keď vidíte, ako Boh prichádza späť, hovorí to - punktuje to, hovorí, že je to pravda. Je to pravda. Je to pravda. Potom viete, že je to pravda.

Nuž, keď tie obete boli na oltári, Boh odmietol jeho intelektuálne poňatie o Bohu. Ale keď On videl Ábela, ktorý skrze jednoduchú vieru veril, že to neboli jablká, alebo nejaké ovocie z poľa, ale že to bola krv; skrze vieru tomu veril, skrze zjavenie od Boha. Boh potvrdil Adama tým, že prijal jeho obeť. Vidíte?

106 Tak máme myslieť, keď sa modlíme za nemocných, na nič iné. Ježiš povedal, "Ak zostanete vo Mne, a Moje Slová vo vás, proste o čo chcete a bude vám to dané." No budeme už končiť, už teraz rýchlo, ešte dvadsať minút.

107 Všimnite si, za času Eliáša, Boh rozhodol, že sa ukryje v jednoduchej osobe. Len si to predstavte. Boh rozhodol. To bolo Jeho rozhodnutie.. Pamätajte, oni mali rabínov, kňazov. Oni mali veľkých ľudí v tom čase. Dokonca kráľ Achab, on sám bol žid. On mal veľkých ľudí v zemi, v tých dňoch. Ale Boh sa ukryl v jednoduchom človeku; nie v nejakom vzdelancovi, nie. Nie v nejakom slávnom človekovi toho sveta - nejakom veľkom vojenskom géniosovi, alebo v niekom takom; nie - žiadne veľké meno. My ani nevieme, kto bol jeho otec a mama. My nevieme nič o jeho rode. Len obyčajný sedliak niekde, ktorý bol vzbudený za tým účelom, aby bol prorok.

Boh ho mal tam na púšti, kde on žil. Jediné čo vieme, že sa zrazu zjavil, vystúpil na scénu a odsúdil celý náboženský systém. Ó!

108 A viete, čo si oni o ňom mysleli? "Z akej školy on vyšiel?" Vidíte? "S ktorou je denomináciou?" "Je s farizejmi, so sadúceami," či aké oni ešte mali? On nepatril ani do jednej z nich, ale on to všetko odsúdil. Vidíte? Boh sa rozhodol to tak urobiť. Ale, jednoduchý muž - žiadne vzdelanie. Nemáme ani jedno miesto, kde by bolo zaznamenané, že on chodil do školy. Nemáme nič o ňom. Len obyčajný človek, ale Bohu sa zaľúbilo ukryť sa v tomto prostom človeku. Boh, tam vtedy, s týmto prostým človekom, sa ukrýval v ľudskej bytosti. Môžete to porozumieť? Boh skrývajúci sa v nejakom negramotnom bláznovi. (pre ten svet.)

Pretože, viete, oni ho obviňovali zo všetkého, dokonca, že je čarodejník, - Eliáš. Všetci proroci sú obviňovaní, z toho, vidíte. Ježiš bol obviňovaný, že tiež je, vidíte, "Belzebub; že sa zbláznil." Povedali: "Och, ty si sa zbláznil. Áno, vieme, že Ty máš diabla. Ty si stratil rozum." Vidíte? Vtedy im On povedal: "Keď sa To stane v tých posledných dňoch, že oni sa budú rú-... to je rúhanie, robiť niečo také." On im odpustil,

ale v tých posledných dňoch to nebude odpustené. Bude musieť byť za to zaplatené, Večným oddelením, "Nikdy to nebude odpustené, v tomto svete ani v tom budúcom."

109 Ale Eliáš bol považovaný za blázna. Môžete si predstaviť, ako stál tam hore ... Tie ženy si všetky strihali vlasy, ako v moderných časoch, myslím a maľovali sa ako Jezábel, prvá dáma v zemi. A tí kazatelia boli všetci zosvetšteni a tak ďalej. A potom, čo sa stalo? Potom tu prichádza starý Eliáš a odsudzuje to všetko, všetko, počnúc od Jezábely a ďalej.

"Prečo," mysleli si, "my ťa nemusíme počúvať! My máme pastorov." Skutočne, oni ho nemuseli počúvať, ale on jednako bol ich pastor. On bol Jezábelin pastor. Ona ho nechcela. Ona mohla mať inakšieho. Ale, Boh ho poslal - on ním bol. Vidíte? On bol od Boha poslaný pastor pre ňu. Ona ho nenávidela, ale on aj tak bol pastor.

110 Všimnite si. A Eliáš sa pokoril a zostával pri tom, čo mu Boh povedal, až tak, že sa zaľúbilo Bohu, aby vzal toho istého Ducha z Eliáša a zaslúbil Ho od vtedy ukázať tri krát. Vidíte? Amen. A On to urobil. Amen. Skutočne, On to urobil. Skutočne. On To zaslúbil, že On príde. A On prišiel na Elizeusa, jeho nástupcu; potom prišiel na Jána Krstiteľa; a, podľa Malachiáša 4, On znovu tu má byť v týchto posledných dňoch. Vidíte?

Boh si zamiloval toho Ducha, ktorý bol na tom jednoduchom, nevzdelanom mužovi z lesa, ktorý prišiel tam niekde z lesov. A tak, On bol tak poslušný Jeho Slovu, že On mohol povedať: "Eliáš, urob toto," a Eliáš to urobil. A Boh sa tam ukryl, v takej jednoduchosti, až ... Oni mu všetci hovorili: "Ten starý blázon, nemáme s ním nič spoločného," a tak ďalej.

111 Ale jedného dňa, keď sa on zostarel, a jeho hlava bola plešivá, a jeho fúzy viseli dole, šedivé, a tých niekoľko vlasov mu viselo na ramená; staré vychudnuté ramená, a mäso bolo takto na nich ovisnuté - kráča cestou dole do Samárie, s krivou palicou v ruke a jeho oči hľadajú hore ku oblakom. Nebolo čo na ňom vidieť, ale mal "TAK HOVORÍ PÁN"!

On sa s Tým nezajakával. On sa nekoktal. On nepovedal: "No veľký Achab." On predstúpil a povedal: "Ani len rosa nepadne z neba, až kým ju ja nezavolám." Haleluja! Vidíte? Boh uctil jeho jednoduchosť.

112 Nuž, vidíte, zatiaľ čo to bolo jednoduchým spôsobom, a každý - každý bol proti nemu, každý mu bol na krku. Celé združenie kazateľov, všetko ďalšie. Ale, v tej jednoduchosti, dokonca oni vôbec nespoločnili s jeho kampaňami, ani s ničím, čo on robil. Každý si myslel, že on je blázon. Boh skrýval Seba Samého. Ale, keď prišiel čas pre to semeno, ktoré bolo zasiate, aby dozrelo, Boh sa zmanifestoval skrze to, že zostúpil Oheň z Neba a zlízal tú obeť. Boh skrývajúci sa v jednoduchosti, a potom znovu sa zjavujúci. Vidíte? Skutočne. Bohu za zaľúbilo tak to robiť. On to stále robil takým spôsobom. Tak veru.

113 Nuž, zistili sme, že On zaslúbil tieto veci. Problém dnes s tak mnohými ľuďmi je ten, že my to chceme dostať tak, viete, tak seminár-, a denominacionálne-, vzdelaným rozumom, že Boh nás nemôže použiť. Boh môže dať človeku štart, aby niečo robil a dá mu službu; a to prvé čo sa stane, on pôjde, aby posluhoval tomu čo hovoria iní. A to prvé, čo sa stane, on sa celý obklopí nejakou veľkou vecou. A potom Boh proste dá preč Svoje ruky od neho a nechá ho samého. Vidíte? Vidíte?

114 Potom sa On snaží si nájsť iného človeka, niekoho, kto toto bude robiť. Vidíte? On musí nájsť niekoho, kto bude - kto vezme Jeho Slovo, vezme to Božské zjavenie a nebude s Tým hýbať, bude stáť presne tam na Slove. To je spôsob, ako to On robí. On to stále tak robil. Tak, keď sa človek stane tak vzdelaný a chytrý, že sa snaží dať tomu svoj vlastný výklad ... Nuž, ako oni hovoria, "Krst Duchom Svätým," oni hovoria, "Ó, to bolo na iný čas." Ale, ak oni ne ... "To nebolo na iný čas, ale poviem vám, to neprichádza tak, ako sa to stalo na Letnice. My prijímame Ducha Svätého, keď veríme." A všetky možné takéto veci, vidíte.

115 A hovoriť o krste vo meno Ježiša Krista, zatiaľ čo to Biblia takto učí. Oni hovoria, "Dobre, ale seminár hovorí tak a tak." To je robenie kompromisu. Vidíte? Boh nemôže použiť takúto osobu. On môže nechať, že nejaký človek bude takto bitý po celej krajine, a vyženú ho. A budú sa na ňom smiať a robiť si z neho žarty a všetko možné. Ale keď príde skutočné odhalenie, Boh sa tam postaví a potvrdí sa práve v tej istej jednoduchosti.

116 Vyrastie rovno ako kvet a to semeno vyzerá ako by bolo po ňom; ono zomiera a

padá do zeme. Vykopte to malé semienko, ono je zhnité a vyzerá ako rozmáchané, ale z toho vypučí život, aby znovu zreprodukoval ďalší kvet.

Boh v jednoduchosti. On robí to isté. Cesta hore je stále cesta dole. Pokorte sa. Nehovorte: "Dobre, ja mám toto a tamto." Ty nemáš nič! Pamätaj len, ak máš milosť Božiu, buď len za to vďačný. Zostávaj len v pokore.

117 Budem sa musieť ponáhľať, pretože čas ... Nechcem vás tu držať príliš dlho, pretože nechcem, aby ste boli unavení. Máme pred sebou ešte dlhý čas za tento týždeň.

118 No, zisťujeme, že ľudia sa stávajú takí chytrí a vzdelaní. A teraz vám chcem ukázať iných. Tí iní zachádzajú tak ďaleko na druhú stranu, oni sa stávajú fanatikmi, tým že sa snažia byť nábožní.

Nuž, vieme, že máme takúto skupinu. Vidíte? Oni idú na druhú stranu ...

V tom sa nezhodujem s touto skupinou bratov, ktorí tu pred nedávnom odišli z cesty svetla - oni proste nemohli vidieť ten jav, ktorý sa stal, a že urobili zo seba skupinu, a tak sa zhromaždili tam v Kanade a - a urobili skupinu ľudí, z ktorej vypúšťali a činili apoštolov a prorokov, jeden z druhého, a všetko. A to hneď na tom stroskotalo. Vidíte? A to vždy stroskoce. Oni sa stali ... Oni cítili, že pretože sú ... Oni tak odsúdili tie ostatné veci, a to všetko, že až zašli rovno na druhú stranu.

119 Vidíte, je jedna strana, ktorá je vysoko vzdelaná, chladná a ľahostajná - oni tam zapierajú všetko. A tá druhá skupina zachádza na druhú stranu - do druhej krajnosti, prežívajú emócie a zapierajú Slovo.

120 Ale skutočná opravdová cirkev zostáva rovno v strede tej cesty. Nuž, ak si všimnete, to treba mať známosť Biblii, toho, čo Boh povedal. A to je dostatočne duchovné, aby byť horúci vo svojom srdci, a to je proste cesta. Izaiáš povedal, že to bude tá cesta. On povedal: "Tam bude hradská ..."

A požehnaní, svätí, vzácní priatelia z nazarénskej cirkvi - bolo to silné malé hnutie, ktoré Boh rozpočal. Ale kde sa oni dostali? Keď Boh v cirkvi začal hovoriť v jazykoch, oni boli tak nábožní, a tak naškrobení, že to nazývali - Diabol. A vidíte, čo sa im stalo? Vidíte? Oni to úplne zapreli. A tak nachádzame, že všetky tieto veci idú do semena a vymierajú. Vidíte?

121 Tá druhá strana. Nuž, na jednej strane sa stávajú fanatici; druhá strana sa stáva chladnou a naškrobenou. No, Izaiáš povedal: "Tam bude hradská ..." A nazaréni a mnohí z tých starých svätých ľudí, zvykli hovoriť: "Požehnaná stará hradská! Sláva Bohu! My kráčame po tej starej hradskej!"

Ale pamätajte, to nebolo presne to, čo on povedal. On povedal: "A bude tam hradská a ..." "a" je spojka, "a cesta." A to nebude nazvané svätou hradskou, ale "svätou cestou."

122 Nuž, svätá hradská, ľudia sa snažia robiť sa svätými. A keď to robíte, to je práve tak, ako som povedal pred nedávnom, je to ako ... Bolo by to ako krkavec, ktorý sa snaží naskrkať si holubie perie, aby urobil zo seba holubicu. Zatiaľ, čo jeho povaha je stále krkavčia. Vidíte? On, to je ... To by bolo ako vrana, ktorá sa snaží naskrkať si holubie perie alebo pávie a hovorí: "Vidíte, ja som nádherný vták."

Vidíte, to je niečo vyrobené. Ale páv sa nemusí starať, či bude mať pávie perie alebo nie. Holubica sa nemusí starať, či bude mať holubie perie alebo nie. Pokiaľ jej nátura je holubičia, bude mať holubie perie. A vidíte, tí ľudia svätosti začínajú hovoriť: "Ženy musia nosiť dlhé vlasy a dlhé rukávy," a všetko toto, "a dlhé sukne, a nenosiť snubné prstene ani nijaké šperky." Vidíte, to sa stáva svätosťou vlastnej spravodlivosti. Vidíte? To je vyrobená svätosť. Ale tá skutočná cirkev živého Boha je ...

123 Pozrite sa, čo sa prihodilo tej denominácii. Teraz oni všetky majú ostrihané vlasy, tak isto letniční i tak ďalej. A oni takmer všetci nosia prstene a tak ďalej.

Pozrite sa na letničných, ako oni pred rokmi stále o tom hovorili. "A my, cirkev - my, cirkev." Cirkev je Kristove telo. To je jednotliviec medzi ďalšími jednotlivcami, ktorý je narodený do Kráľovstva Božieho. To vychádza z vnútra navonok. To sa automaticky prejavuje v živote.

124 Myslím, že neprosíte ovcu, aby niesla vlnu, alebo aby vyrobila vlnu. Ovca nemusí vyrábať vlnu. Ona by povedala: "Nuž, môj pán chce, aby som toho roku mala nejakú vlnu. Musím na tom veľa pracovať." Nie, jediná vec, čo ona musí robiť je zostať len

ovcou. Je to tak. Tá vlna bude automaticky ... bude. Ona ju bude niešť, pretože ...

A my nie sme prosení o to, aby sme vyrobili ovocie. Od nás sa očakáva, že prinesieme ovocie, vidíte, niešť ovocie. Vidíte? My máme niešť ovocie. A pokiaľ ste Božím ovocným stromom, s Božím Slovom, Božie Slovo sa samé bude potvrdzovať. Dokedy v ňom bude Slovo Božie, dovtedy bude niešť ovocie.

Ježiš povedal: "Ak zostanete vo Mne a Moje Slová vo vás, proste o čo chcete a stane sa." Vidíte? Vy to nevyrábate. Vy sa sami na to neprerobíte. To tam skutočne je a ide to ďalej a ďalej.

No, poponáhľajme sa s tým teraz, ostalo nám už len niekoľko minút, a potom zakončíme.

125 Nuž, tí druhí zachádzajú tak ďaleko, že sa stávajú fanatikmi. Nuž, oni idú na druhú stranu. A oni si myslia, len preto, že vyskakujú hore dole, alebo majú nejaký druh senzácie a emócie, hovoria v jazykoch, alebo prinesú nejaké proroctvo, ktoré sa ukázalo, že je to pravda, alebo niečo také, oni si myslia, že to je to, že - že oni to majú. Ale to nie je to.

Ježiš povedal: "Mnohí prídu ku Mne v ten deň a povedia, 'Pane, či som neprorokoval v Tvojom mene? Či som neučinil mnoho skutkov v Tvojom Mene, a nevyháňal démonov?'" On povie: "Chodte preč odo Mňa, nikdy som vás nepoznal." Vidíte? To nie je to. To nie je to, priateľu. To je dôvod ...

Sú jazyky dôkazom? Ja verím v hovorenie v jazykoch, ale ja to nepokladám, že by práve to bol dôkaz Ducha Svätého. Nie veru! Ovocie Ducha je dôkazom.

Vidíte, preto sa nezhodujem v tejto veci s hnutím letničných bratov, keď oni hovoria: "Ak niekto hovorí v jazykoch, má Ducha Svätého." Nesúhlasím. To nie je znak, že on má Ducha Svätého. Počul som diablov hovoriť v jazykoch tak rýchlo, ako len mohli, pili krv z ľudskej lebky a vzývali diabla.

126 Videl som indiánov, ako brali hadov a ovíjali si ich okolo seba, pri tom tanci dažďa tam v Arizone; držali takto zodvihnuté ruky a behali dookola. Vystúpil ten čarodejník bodajúc sa. A položili ceruzku a ona písala v neznámych jazykoch a dával tomu výklad. Tak mi to nehovorte. Som na to príliš starý.

Ovocie Ducha je ... Ježiš povedal, "Podľa ich ovocia ..." nie podľa jazykov, alebo emócií, "ale podľa ich ovocia ich poznáte." Vidíte? To je ovocie Ducha.

To je Boh prejavujúci sa v jednoduchosti, lahodnosti, a každý deň tak isto. V človeku, ktorý zostáva presne na Slove sa niečo deje - stále, keď vidí Slovo, punktuje ho svojím "amen", bez ohľadu na to, čo druhí hovoria.

To je ... on tomu verí, vidíte.

127 No dobre. Ale my ideme dosť ďaleko od toho, než aby sme odpočinuli na nejakom fanatizme ... a Satan sa dostáva medzi ľudí. To je Satanov obchod a on je dobrý obchodník. A on sa dostáva medzi ľudí a spôsobuje, aby si mysleli, že to majú len preto, že môžu vyskakať hore dole. A potom nenávidíte svojho suseda? Nie. Vidíte? Povedať veci a hovoriť v jazykoch to je pekné, i všetko takéto. A pamätajte, môžete hovoriť v opravdových jazykoch Ducha Svätého, a pritom stále nemať Ducha Svätého. Biblia tak hovorí. "Keby som hovoril ľudskými jazykmi aj anjelskými, a keby som nemal lásky, nič mi to neprospeje. Bol by som cvendžiacim kovom, alebo zvučiacim zvonom." Prvá Korinťanom 13. Vidíte? Tak vy ne... To nezávisí od toho, vidíte.

128 Metodisti hovorili: "Keď sme vykrikovali, mali sme to," ale nemali. Nazaréni hovorili, že keď oni žili sväto, že oni to mali, ale nemali. Letniční hovorili: "keď hovoríme v jazykoch, máme to," ale nemajú. Boh sa prejavuje, nie v senzáciách, nie že ... Senzácia, áno pri tom. Vidíte tie miesta? On to proste robí také pokorné, že to každý môže vidieť, ak sa nesnažíte vštepiť do toho svoju vlastnú myseľ a svoje vlastné predstavy. To je Boh.

A potom sa stali bandou fanatikov. Potom, tu na tejto strane je tá chladná formálna skupina; tu na tejto druhej strane sú tí fanatici; a tu ide Nevesta rovno pomedzi to všetko, volajú na ňu z obidvoch strán. Je to tak. Boh to potvrdzuje, ako tam On prechádza - Svoje Slovo.

Nuž, oh, musím niečo z toho preskočiť, pretože tu toho mám príliš veľa. A musím ... Môj čas dobieha do konca. Budem sa teraz ponáhľať, ako len budem môcť.

Nuž, oh, musím niečo z toho preskočiť, pretože tu toho mám príliš veľa. A musím ... Môj čas dobieha do konca. Budem sa teraz ponáhľať, ako len budem môcť.

129 Pochádza to z Edenu a bolo to prorokované, že mal prísť Mesiáš - po celý čas od Edenu. No, preskočím niektoré miesta Písma, ktoré som si tu poznačil a poznámky, len aby som skončil to posolstvo na čas, ak budem môcť. Boh skrývajúci sa v pokore. Budem teraz hovoriť rýchlo, ale jednako chcem, aby ste to pochytili.

130 Od Edenu bolo prorokované, že príde Mesiáš. Bolo predpovedané, čo On bude za osobu. Mohli by sme sa dlhšie pri tom zdržať. Poznáte Bibliu - čo On mal byť, čo On mal byť za osobu.

Mojžiš povedal: "Pán váš Boh vám vzbudí Proroka, ako mňa." Oni vedeli, že ten Mesiáš mal byť prorokom, to bol druh služby, ktorú On s Ním bude mať. Všetci proroci hovorili o tom, čo On bude robiť.

Oni o tom hovorili v symboloch. A to prešlo rovno ponad ich hlavami a rovno popod tých ďalších z nich - popod jedných a ponad druhých. Vtedy, keď On prišiel na scénu času, ľudia, ku ktorým On bol poslaný mali svoj vlastný výklad o tom, čo On mal byť, výklad podľa ich vlastnej predstavivosti.

131 Biblia sa nikdy nezmenila. Biblia je stále tá istá. Preto hovorím: "Písmo hovorí a stojím na tom: Biblia nepodlieha žiadnemu vlastnému výkladu." Tak, metodisti, baptisti, letniční, nesnažte sa vložiť do toho svoj vlastný výklad a hovoriť: "To neznamená toto; to znamená toto." To znamená práve to, čo je tam povedané - presne.

Niektó povedal: "Ako môže ...?" Ja neviem ako. To nie je na mne, aby som to povedal. Boh sa o to stará. On je Ten, ktorý to povedal, nie ja a On sa postará o Svoje vlastné.

132 Ale teraz, o tomto Mesiášovi bolo prorokované. Proroci povedali presne, ako On príde, čo On bude robiť, keď príde, ale ich vlastný výklad o tom, pomedzi ľuďmi ... A keď On prišiel, prejavoval sa takým jednoduchým spôsobom, v jednoduchosti, že až celá cirkevná skupina sa na tom potkla. Je to pravda?

Tam, tí ľudia, ktorí boli učení ... Učiteľom, kňazom nemohol byť hocikto, iba ten kto sa narodil v určitej línii, z Léviho. A len si predstavte, jeho pra - pra - pra - pra - pra - pra - prastarý otec bol kňaz, prebývajúci rovno v tom Slove, v chráme, dňom i nocou - ako katolícky kňaz alebo služobník, ktorého úrad sa prenášal z generácii na generáciu, v určitých cirkvách, a tak ďalej, "Môj pra - pra - prastarý otec bol metodistický biskup. Môj starý otec bol biskup, a tak ďalej."

133 Všetci z nich - žili priamo v tom Slove, ale mali uformovanú v ňom svoju vlastnú cestu. A ich deti to prijímali tak, ako ich to naučili ich otcovia. Nakoniec tí otcovia to učili odlišne od tej skutočnej cesty a oni tak z toho urobili organizáciu, že keď sa im Duch snažil predstaviť Pravdu, oni to nemohli prijať. A dnes je to tak isto.

Nemám v úmysle byť drzý, ale je to tak. Dnes je to tak isto. Oni to tak skomplikovali a predstavujú to nejakým iným spôsobom - učia, že vy ste ... Tak, ako to bolo povedané: "Boh nemá žiadne vnúčatá." Poznáte to? Boh má synov a dcéry, ale nie vnukov a vnučky. Každý človek musí zaplatiť tú istú cenu a ísť tou istou cestou. Tak, ako to urobili vaši otcovia, tak musíte i vy.

134 Tak, On bol tak jednoduchý - keď tento Mesiáš ... Za štyri tisíc rokov, každý prorok hovoril o Ňom; Dávid spieval o Ňom, a tak rad radom. A keď On prišiel, ľudia mali narobené svoje vlastné predstavy. O tom, čo On musí robiť, ako to bude robiť. Ako to bolo všetko vysvetlené, zakreslené v grafoch a všetko, že nakoniec keď On prišiel skutočne tým jednoduchým spôsobom, to proste zruinovalo ich teológiu. Oni to nepoznali. On prišiel podľa Slova.

Nuž, veríte, že Boh hovoril cez tých prorokov, že ten Mesiáš príde určitým spôsobom? Je to príliš ťažko nemáme už ďalšiu hodinu, aby sme mohli cez to prejsť a vysvetliť to, ako to bolo. My všetci vieme, ako to bolo, aspoň väčšina z nás. Ako Boh povedal, že On príde, a ako - "Ty, Betleheme, zem Júdova, nijako nie si najmenším medzi ..." A všetko ďalej, a ako On bude postupovať, a čo bude robiť.

135 A jednako, On bol tak jednoduchý, že až tí veľkí učenci to mali tak domiešané, že nakoniec to nevideli. Ale vy viete, Ježiš neprišiel v protiklade so Slovom. On prišiel podľa Slova, ale v protiklade s ich vysvetleniami. Vidíte? On učil veci, ktoré boli v rozpore s ich

cirkevným vyučením o Ňom.

Nuž, oni povedali, nuž, napríklad: "Keď Mesiáš príde, samozrejme, On príde hore do chrámu a povie: 'Kajfáš', alebo ktokoľvek bude najvyšším kňazom, 'prišiel som.' On príde s desať miliónmi anjelov, vzdávajúcich poctu. Boh povie: 'No dobre, chlapíci tam dole, vy ste skutočne veľká cirkev. Vy ste Moji ľudia. Ja otočím pákami a nechám sem spustiť z Neba koridory. Posielam vám dnes ráno Mesiáša. Nechám to pristáť rovno tam vonku na dvore, a všetci ľudia sa zhromaždia okolo. Povedia, "Doktor taký a taký, ty a Doktor ten a ten, vy všetci môžete stáť na čele, aby ste Ho prví pozdravili."

136 Nuž to je možno niečo, ako oni rozmýšľajú dnes. Viem, že to znie trochu "neuvážene." Ale snažím sa na to poukázať. A ich ... "A takto sa to bude diať. A ak to nepríde takto, nie je to správne; je to antikrist. Ak to nepríde práve takto, je to antikrist, tak to nebude to. A potom to ďalšie, čo príde dole, bude asi desať miliónov anjelov, prevolávajúcich na pozdrav, so svojimi stuhami. A oni pristanú tam na dvore, kde šalamún postavil ten chrám, a, oh, všade tam, na tom svätom mieste, kde zomreli svätý a mudrci, a tak ďalej!"

137 "Áno," Ježiš povedal, "vy pokrytci! Synovia diabli!" Povedal: "Vy ozdobujete hroby prorokov, a vaši otcovia ich do nich doviedli." Je to tak. "Koľko spravodlivých mužov a prorokov bolo ku vám poslaných, a každého z nich ste zabili!" Ale tých, ktorých On nazýval spravodlivými, tých oni vtedy nazývali, fanatikmi a bláznami. Áno. Oni si tam mysleli, že to príde takým spôsobom.

Ale keď On prišiel na svet v chlieve, narodil sa z panny, len pri obyčajnom tesárovi, ktorý Mu bol ako pestún, a obyčajné, neznáme dievča ... Vidíte, nie dcéra najvyššieho kňaza, ani nikoho veľkého. On prišiel ako ... z drobnej dámy, ktorá žila tam dole v malej, bezvýznamnej krajine nazvanej Nazaret. A len obyčajný vdovec; jeho žena bola mŕtva. On mal nejaké deti - Jozef. A ona bola zasnúbená. A potom On prichádza s nedobрым menom, od počiatku. Oni povedali, že On sa nemaželsky narodil.

138 Ó! To príliš udrelo na ich uhladenosť. Ich vzdelaná etika to nemohla prežrieť. Ich výklad Písem nič o tom nevedel, ale jednako to bolo TAK HOVORÍ PÁN. Ó! Chvejem sa, keď na to myslím, a vidím ako sa znovu opakuje to isté. Boh sa nemôže meniť. (Už je dvanásť hodín. Mám prestať, alebo pokračovať? Myslím, že ešte chvíľu vydržíte sedieť potichu. Kladiem tu niečo ako podklad pre nadchádzajúce Posolstvo. A budem sa snažiť pustiť vás tak rýchlo - možno za nejakých desať pätnásť minút, ak budeme môcť. Nech vás Boh žehná.)

139 Všimnite si, je to tak jednoduché, že podľa nich sa to proste minulo cieľu, ale zasiahlo to Boží cieľ - zasiahlo to Slovo. On prišiel presne tak, ako povedal. Ale oni, ich výklad o tom bol falošný. Ten výklad, ktorý oni vypustili v čase Mojžiša bol falošný; výklad v čase Noeho bol falošný, ale Boh prichádza podľa Svojho Slova.

A potom Ježiš prišiel, a On učil veci, ktoré boli v rozpore: "Ak si Mesiáš, urob to a to," vidíte. "Ak si ním, zostúp dole z kríža a ukáž nám to teraz." Vidíte? Ale Boh nerobí ľuďom šaška. Boh robí len to, čo sa Mu ľúbi a je správne.

140 Oni si mysleli, že Nieкто taký bude bezpochyby musieť prísť s veľkým doprovodom anjelov, ale On prišiel cez maštal'. A na ich vlastnú vyhladenú etiku, to bolo absurdné na normálneho človeka, pomyslieť si, že Všemohúci Boh, ten mocný Jehova, ktorý vlastní zem a všetko stvoril, by nemohol zaistiť miesto pre Svoje vlastné Dieťa, aby sa narodilo - lepšie než nejaká kravská stajňa plná hnoja. Ako by tam mohol ...

Čo to bolo? - Boh v jednoduchosti. To je to, čo Ho robí tak veľkým. Tá etika vzdelania sa nemôže takto ponížiť. Ona to nemôže zničiť, ale Boh je tak veľký, že On sa znížil dole do toho - dokonca nebolo šiat na oblečenie Jeho vlastného decka. Predstavte si to! A svet ... Nebolo miesta v útulku. A On odišiel do kravskej stajni - malého výklenku, malej jaskyni, vzadu zo strany kopca. A tam na slamenom lôžku prišiel Syn Boží. Och, to bo veľký rozdiel oproti tomu stretnutiu tam ...

141 A Jeho matka sa mala stať matkou. Ona bola nájdená tehotná, oh, mesiace pred tým ako boli len zasnúbení, aby sa vzali ... alebo prv ako sa vôbec vzali. Ona sa mala stať matkou. A ľudia to videli a vedeli, že to takto bolo. A Mária, vo svojom srdci, ona vedela čo bude ďalej. A Jozef nerozumel, ale anjel Pánov prišiel ku nemu v noci, povediac: "Jozef, ty si syn Dávidov. Neboj sa vziať si Máriu za ženu, pretože to nie je nič zlého, ale to je z Ducha Svätého." Tým to bolo vybavené.

142 Ten muž, Jozef, ktorý mal také spojenie s Bohom, že až Boh mohol ku nemu hovoriť. Ale dnes máme svoje cirkevné plášte tak stiahnuté okolo seba, že nič nemôže ku nám hovoriť, pomimo tej cirkevnej skupiny do ktorej patríme. Nechcem byť drzý alebo radikálny, a tak s tým hneď tam prestanem. Ale rozumiete, čo myslím.

143 Všimnite si. Stajňa bola pre nich absurdná. Pre tých uhladených ... My nemáme žiadny záznam, že by On niekedy, čo len jeden deň navštívil školu; a jednako, v dvanástich rokoch, jednoduchý chlapec Svojím kázaním ohromoval kňazov v chráme. Ó! Čo to bolo? Boh skrývajúci Sa. (Cítim sa práve teraz skutočne nábožne.)

Boh skrývajúci sa v chlieve. Boh skrývajúci sa v malom decku. Vidíte? Sledujte, jednako po nejakom čase sa to znovu ukáže. Keď On vyšiel do ulíc, rodičia bezpochyby rozprávali a povedali: "Nehrajte sa s tým deckom. Nemajte s Ním nič spoločného. Jeho matka nie je nič iné, ako obyčajná prostitútka, vidíte. A ten otec a matka - to dieťa sa narodilo ... ešte skôr ako sa oni pobrali, ona bola tehotná. Nemajte s Ním nič spoločného."

144 Čo si Mária myslela ... Ale vcelku - nezáležalo na tom, čo si tí tam vonku mysleli, ona rozvažovala všetky tieto veci. Oni to skryli vo svojich srdciach. Oni vedeli, že nemôžu povedať o ... proti tomu. Boh hovorí niekedy ku Svojmu človeku a povie: "Buď potichu. Nič o tom nehovor."

Mal som vo svojom zhromaždení ľudí, ktorí hovorili: "Nuž, ak si Kristov sluha, ty vieš ako toto tam bude." Skutočne, ja som vedel, ako to bude, ale čo budete robiť, keď On povie: "Buď potichu. Nič o tom nehovor."

145 Vzal som raz toho človeka a ukázal som mu v knihe. Niečo čo bolo povedané pred rokmi. Povedal som ...

Povedal: "No, nemohol som tomu rozumieť."

Povedal som: "Vidíš to tam?" Bolo to tam. Bol tam dátum a všetko, keď sa to tam stalo. Mnoho ľudí to tam videlo v tej knihe. A povedal som: "Toto sa stane, že toto bude takto a takto."

Povedal: "No, prečo si niečo o tom nepovedal?" Muselo to tak byť.

146 A Jozef vedel, že je to inak. On vedel, komu patrí to dieťa. Mária vedela, komu ono patrí. Ježiš vedel, kto je Jeho Otec. Čo On povedal? "Ja musím byť vo veciach Svojho Otca." Nie píliť drevo a - a vyrábať dvere; ale vo veciach Svojho Otca. Amen. Povedal to Svojej matke: "Či nerozumiete, že to je pre Mňa čas, aby som bol vo veciach Svojho Otca?"

147 Nuž, oni si mysleli, že tomu malému decku preskočilo ... každé nemanželské dieťa je trochu divné, nejaké zvláštne, a tu to máte, vidíte. Ale Boh sa ukrýval ... Počúvajte. Boh sa ukrýva v tom, o čom si svet myslel, že je to špina, skazenosti, nelegálnosti. Pozrite, Boh sa ukrýva v kaziacom sa mŕtvom semene, aby priniesol život. Vidíte? Rozumiete tomu?

Boh sa ukrýva v jednoduchej, prostej žene, ktorá umýva riad. Alebo v nejakom obyčajnom mužovi so svojou večerou pod pazuchou, ktorý pobozká svoju ženu a deti na rozlúčku, a ide tam. A možno sa On skrýva v tom mužovi, aby robil niečo, o čom ten arcibiskup nebude nič vedieť. Nepočujete Ho trúbiť na rohoch a dávať to na známosť. Boh berie proste chválu, to je všetko. Tí jednoduchí to počujú a radujú sa.

148 Nuž, Boh sa skrýval v jednoduchosti nemluvňaťa - ukrýval sa v jednoduchosti bežnej rodiny. Boh. A tí cirkevníci, a veľkí ľudia, tí múdri, géniosovia a oni všetci - a Herodesovia, a tak ďalej, v tom čase, a Nerovia - oni všetci to prehliadli. Boh skrývajúci sa v jednoduchosti. (Teraz, rýchlo.)

149 Ján Krstiteľ, v Izaiášovi 40. Mohli by sme to prečítať, ak chcete. Malachiáš 3. - poznačte si to ak chcete. Izaiáš 40 - poznáte to, hovorí o pokoji pre ... ako to je. Možno bude dobre, keď to prečítam, ak máte čas; len na chvíľu. Otvoríme si Knihu Izaiáša, 40. kapitolu a čítajme tu a dívajme sa len, čo on teraz o tomto hovorí. Pozrite sa sem,

Potešujte, potešujte môj ľud, ...

No, pamätajte, toto bolo 712 rokov. Pozrite sa tam na nadpis, vidíte - 712 predtým, ako sa On narodil; je tu prorok, ktorý o Ňom hovorí.

150 Potešujte, potešujte môj ľud! hovorí váš Boh.

Hovorte k srdcu Jeruzalemu a hlásajte mu, že sa doplnila jeho borba, že je odpustená jeho neprávosť, že vzal ... z ruky Hospodinovej dvojnásobne za všetky svoje hriechy.

Hlas volajúceho na púšti: Upravte cestu Hospodinovu, urovnajte na pustine hradskú nášmu Bohu!

Každé údolie nech je zvýšené, a každý vrch a breh nech sú znížené, a bude to, čo je krivé, rovinou a hornaté dolinou.

Ó! Čo to mal byť za človeka! Vidíte? A teraz si otvorte so mnou Malachiáša - posledná kniha posledného z prorokov v Starom Zákone. Nuž, v Malachiášovi, počúvajte tu Malachiáša, ktorý to berie, práve v koncovom čase, tak si budete istý, že to nezabudnete. Malachiáš, 3. kapitola.

Hľa, posielam svojho anjela, a upraví cestu pred mojou tvárou. Príde náhle do svojho chrámu Pán, ktorého vy hľadáte, a anjel zmluvy, po ktorom túžite, hľa, príde, hovorí Hospodin Zástupov.

151 Stále hovorí o Jánovi, "Posielam Svojho služobníka pred Mnou, aby pripravil cestu." Ježiš o tom hovoril, v Matúšovi 11:10, povedal: "Ak to môžete prijať, toto je ten o ktorom bolo povedané, Hľa ja posielam svojho anjela pred mojou tvárou, ..." Vidíte? Je to tak.

Nuž, ako všetko toto bolo povedané ... Keď to bolo ... za sedemsto rokov tam mal byť predchodca, ktorý mal prísť pred Mesiášom. Ale keď on prišiel na scénu, v takej jednoduchosti, oni ho prehliadli. Oni ho premeškali. Pamätajte, on bol kňazov syn. No, pozrite, aký on bol pre to vysmievaný, že nenasledoval úrad svojho otca, že neišiel do semináru. Ale jeho práca bola príliš dôležitá.

152 Keď mal deväť rokov, odišiel na púšť, a potom prišiel z púšte a kázal. Oni to nerozpoznali. On bol tak jednoduchý - príliš jednoduchý, na ich vysoko vyhladené vzdelanie, aby verili niekomu takému. Oni si mysleli, keď tento človek prišiel ... "A čo: 'Všetky vysoké miesta budú znížené, a všetky nízke budú vyvýšené, a čo je krivé bude vyrovnané?'"

Dávid to videl a povedal: "Vrchy poskakovali, ako malé barance a konáre tleskali svojimi rukami."

Čo? Stalo sa to? Takýto nejaký fúzatý chlapík, ktorý nemal žiadneho vzdelania, ovinutý do kusu ovčej kože, prišiel z Judskej púšti, potkýnajúc sa a hovoril: "Čiňte pokánie, lebo sa priblížilo Kráľovstvo Božie. A vy plemeno vreteníc, nemyslite si, že keď budete hovoriť, 'Ja patríam do určitej organizácii.' Boh je schopný z týchto kameňov vzbudiť deti Abrahámovi."

Ó! "No, tam ten to nie je on. My vieme, že to tam nie je on." Ale to bol on! On čistil ten chodník.

153 To znamenalo to, že pokrivené miesta budú vyrovnané. Tam boli tie vysoké miesta znížené. "Nemyslite si, že ste mali otca Abraháma! Nerozprávajte mi takéto veci, pretože Boh je schopný z týchto kameňov vzbudiť deti Abrahámovi." Vysoké miesta boli znížené. Ó! To je to. Áno. Vidíte ten rozdiel?

On povedal, že to je to čo sa stane. A keď oni prišli, mysleli si: "Ale, no!" Oni boli hotoví prijať ho - keby bol prišiel do ich vlastnej organizácii. Ale pretože on prišiel takto, takýmto jednoduchým spôsobom - no jednako vypíňal Písmo, tie vysoké miesta boli znížené.. Oni to nechceli prijať, ale boli.

154 Chlapče, on ich oholil. On striasol z nich dole tú vysokosť. Povedal: "Vy plemeno vreteníc! Vy hady v tráve! Hovorím vám, že sekera je už priložená ku koreňu stromu. A každý strom, ktorý neprináša ovocie, bude zoťatý a hodený na oheň. Ja vás v skutočnosti pokrstím vodou, ale za mnou prichádza Ten, ktorý je väčší než ja; On vás bude krstiť Duchom Svätým a Ohňom. A Jeho vejačka je v Jeho ruke. On dôkladne prečistí tie humná. A On zhro- ... spáli plevu; a zhromaždí pšenicu do sýpok." Amen.

To bolo to, keď krivé miesta boli vyrovnané, ale tí ľudia to neprijali. Ale to je presne podľa Slova, presne tak ako to Slovo povedalo. Tak jednoducho, že oni to nerozpoznali. Oni to prehliadli. Nebudte tak slepí. Rozumiete? Nebudte tak slepí.

155 Tak počúvajte. Oni to nerozpoznali. On bol tak jednoduchý, podľa ich zaužívanej viery, ktorú mali ohľadne tejto osoby, že slepo prešli okolo toho. Znovu, čo to bolo? Boh,

ktorý je Slovo, skrývajúci sa v jednoduchosti - nie nejaký kňaz so svojím naškrobeným golierom, s vysokým vzdelaním.

Ježiš sa ich opýtal to isté. On povedal: "Čo ste vyšli vidieť?" Keď prišli tam Jánovi učeníci. Povedal: "Čo ste tam vyšli vidieť? Vyšli ste, aby ste videli človeka oblečeného v kňazskom rúchu, viete, a v mäkkom rúchu." On povedal: "Taký druh kazateľa?" Opýtal sa: "To ste vyšli vidieť?"

Povedal: "Nie. Ten druh bozkáva nemluvnatá, viete a pochováva mŕtvych. Oni nevedia nič o oberučnom meči v boji. Sú tam vonku, kážuc svoje intelektuálne reči pre nejaký Kiwians Klub alebo niečo, viete. Oni tam pasujú. Ale keď prichádza do boja, postaví sa tvárou v tvár, oni nič o tom nevedia. Oni sú v kráľovských palácoch. Oni trávajú čas s takýmito slávnymi osobnosťami." Ale potom povedal: "Čo ste tam vyšli vidieť? Vyšli ste vidieť trstinu kymácajúcu sa pri každom vetre? Nejakého človeka, ktorý by mohol povedať ... " Niekto by povedal: "Vieš, ty patíš k Jednotárom; ale ak by si prišiel sem medzi Aseblies, poviem ti čo urobím, my to budeme ..."

"Verím, že to prijmem." - trstina, trasúca sa ... Nie Ján. Nie, nie.

156 Ak prídeš, a budeš Sadúceom a nie Farizejom," či toto či tamtom. Nevideli ste, nikto, žeby sa Ján klátil vo vetre. Nie veru, bratku; on nie.

On povedal: "Čo ste potom vyšli vidieť? Proroka?" Na to bolo treba proroka, aby to urobil, vidíte. On povedal: "No ..."

To bol dôkaz proroka. Slovo Božie bolo s ním. Slovo prichádza ku prorokovi. Vidíte? Povedal: "Čo ste vyšli vidieť? Proroka?" Povedal: "Áno, to je pravda. Ale, hovorím vám, že on bol ešte viac ako prorok," pretože bol.

Prečo bol viac ako prorok? On bol posol Zmluvy, skutočne ním bol, aby urobil prechod medzi zákonom a milosťou. On bol tam tým kľúčovým kameňom, o ktorom bolo povedané. On povedal: "Ak to môžete prijať, toto je on, o ktorom hovoril prorok. 'Ajhľa,' v Malachiášovi 3. 'Ja pošlem Svojho posla pred Mojou tvárou a on pripraví cestu predo Mnou.' " Vidíte? Och, on bol tak jednoduchý. Boh sa znovu skrýva v jednoduchosti.

157 A dávajte pozor, čo on robil. On kázal o tak mocnom Kristovom príchode, "On má Svoju vejačku vo Svojej ruke. On previeva Svoju cestu. Chcem vám povedať, že On dôkladne očistí Svoje humná. On vezme tie smeti a vymetie ich von a spáli. Tak veru. On zhromaždí zrno a vezme ho do sýpky." Vidíte, on bol inšpirovaný.

Ale keď Ježiš prišiel, oni očakávali ... A všetci tí apoštolovia, viete, oni očakávali, že príde niečo veľké. "Ó! Oh, On prichádza. To je to, čo sa má stať. Chlapče, On bude mocný. On vykopne tých Rimanov preč z tvári zeme. Ó! On keď príde, urobí, že títo Gréci odídu touto cestou a Rimania tam tou." Keď On prišiel, prostý pokorný človek, tlačný stále z jednej strany na druhú. Čo to bolo? - Boh skrývajúci sa v jednoduchosti. Ó!

158 Potom sa On tam postavil pri konci Svojho Posolstva a povedal: "Kto Ma môže usvedčiť o hriechu? Čo hovorí celá Biblia, že budem robiť ... Ak nečiním skutky Svojho Otca, potom Ma môžete usvedčiť. Ale ukážte z toho, čo povedali Písma, že budem robiť, čo by som nebol vykonal?" Hriech je nevera, viete. "Kto Ma môže obviňovať? Ak Ja vyháňam démonov prstom Božím, tak Mi ukážte, čo vy ohľadne toho robíte."

Jednoduchosť - ešte aj Samého Seba vydal na smrť! Ale, oh, v to Veľkonočné ráno! On očistil to humno. On vymietol von tie smeti, tak veru, brat. Áno, skutočne. A pšenica bola zapečatená v sýpke - ležiac tam na zemi s Večným Životom, odpočívajúc tam, očakávajúc na ten veľký deň, o ktorom budeme hovoriť, na príchod Pánov - keď ten život príde do Života - a my povstaneme v tom vzkriesení, budeme vzatí preč s Ním do povetria a budeme zhromaždení do tej Sýpky. A tie smeti budú spálené; tá pleva, ktorá bola ovinutá okolo a snažila sa to potiahnuť sem alebo tam, bude spálená neuhasiteľným ohňom. Amen. Ó, či nie je On nádherný! Oni Ho nerozpoznali - Boha v jednoduchosti.

159 Prečo? Prečo? On ani pri kázaní nepoužíval cirkevné termíny. Nie. On nekázal ako kazateľ. Vidíte? On kázal ako ... On používal termíny jednoduchosti Božej, termíny ako, "sekerka je priložená"; termíny, ako "stromy," termíny ako "hady". Nehovoril ako nejaký seminárny učiteľ, nie tak ako sa hovorilo medzi duchovnými v tých dňoch, ako nejaký naučený v Písme, ako Doktor taký a taký. On to nerobil. On kázal ako drevorubač zniekadial. On hovoril o sekerách a stromoch a hadoch a takýchto veciach a o pšenici a o sýpkach a o všetkom takomto. On by bol považovaný dnes, tak si myslím, za "kazateľa z

mydlovej krabičky". Myslím, že on v tých dňoch bol nazvaný "kazateľ z pňa", stál tam dole pri Jordáne na nejakom pni. Pravdepo-... Boh v jednoduchosti, ukrývajúci sa pred múdrosťou sveta.

160 Pozrime sa teraz. Ježiš povedal: "Ďakujem Ti Otče, že si skryl tieto veci pred múdrymi tohoto sveta, a zjavuješ ich nemluvňatám, takým, ktoré sa budú učiť." Vidíte? Boh skrývajúci sa v jednoduchosti, v Kristovi. Boh skrývajúci sa v jednoduchosti, v Jánovi. Vidíte? On bol ... Predstavte si to len, Boh v jednoduchosti, skrývajúci sa pred múdrosťou tohoto sveta.

Budeme teraz končiť, za minútu alebo za dve, pretože vás tu nechcem dlhšie držať.

161 Pozrite sa, zastavme sa na chvíľu - niečo osobné. Zamyslíte sa nad časom, v ktorom my žijeme (aby sme to teraz zakončili). Zamyslíte sa nad týmto časom, v ktorom žijeme. Boh zostupuje dole na malé skromné miesto, na ktorom prebývame, uzdravuje chorých. A tí bohatí a nadutí a vysoko vzdelaní hovoria: "Dni zázrakov pominuli. Nie je nič také ako Božské uzdravovanie."

Pamätáte sa na to posolstvo, ktoré som kázal tu z tohoto kúska zeme, práve v ten večer pred tým ránom, v ktoré som odchádzal, o Dávidovi a Goliášovi? Hovorili: "Ako sa chceš stretnúť tam so vzdelaným svetom, brat Branham, so všetkým týmto?"

162 Ja som povedal: "Nemôžem si v tom pomôcť, ako sa s tým stretnem. Boh povedal: 'Chod!' " A hotovo. To je Jeho Slovo. On to zaslúbil. Tá hodina je tu.

Keď ten Anjel, ktorého vidíte tam na tom obrázku, prišiel dole nad riekou v ten deň, pred tridsiatimi rokmi, vlastne teraz v Júni tomu bude tridsať rokov; a povedal: "Ako bol poslaný Ján Krstiteľ," pred päť tisíc ľuďmi i viac, "prišla hodina, keď tvoje posolstvo sa rozíde po svete."

Pamätáte sa na tú kritiku, ak niekto z vás tam bol. Myslím, Roy Slaughter, alebo niektorí z tých, ktorí tu sedia, si môžu pamätať na ten deň; alebo niekto, pani Spencerová, alebo ktokoľvek tam bol, niekto z tých starších tu to bude vedieť - George Wright, alebo niekto z nich. Viete o tom? Ako to bolo, alebo či sa to nestalo? A potom v strede, keď to ... oni sa obrátili a povedali: "To je len mentálne uzdravovanie." A Boh sa otočil naspäť a poslal tam nejakú nemú vačicu a bola uzdravená mocou Božou.

163 Lyle Wood a Banks, keď sme tam sedeli a poznali Božiu potvrdenú Pravdu, keď malá, mŕtva ryбка, ležala na vode a Duch Svätý povedal, deň predtým; On sa im chystal ukázať Svoju Slávu a urobiť niečo pri tom. A tam v to ráno ako sme tam stáli a Duch Svätý prišiel dole do toho člnu a ja som vstal a prehovoril k tej rybe. A ona ležala na vode, mŕtva, pol hodinu; jej žiabre a vnútornosti boli vytiahnuté von cez jej ústa. Ona ožila a odplávala preč, tak dobre ako každá iná ryba. Čo to bolo? Boh skrývajúci sa v jednoduchosti.

164 Boh je schopný z týchto kameňov vzbudiť deti Abrahámovi. Boh je schopný uzdraviť vačicu, alebo rybu, či čokoľvek. Ak On prinesie Svoje posolstvo, a ľudia tomu nebudú veriť, Boh môže vzbudiť vačicu, aby tomu uverila. Haleluja! Boh môže vzbudiť mŕtvu rybu. On môže vzbudiť mŕtvu vačicu. On to môže. On môže urobiť čokoľvek chce.

Čo za napomenutie pre túto generáciu! Keď sa oni na tom potkávajú a protestujú proti tomu a: "Ty si nerobil toto a rob tamto." A Boh tam poslal jednoduché zviera. Vidíte? Čo za napomenutie! Čo to bolo? Boh v jednoduchosti, ukazujúci cez to Svoju veľkosť. Och! Karhá týchto ľudí v tejto generácii za ich neveru.

165 Nuž, oni si teraz myslia, tak ako to vždy robili, že to musí byť urobené ich vlastným spôsobom. "Nuž, ak je nič také ako Božské uzdravovanie ..." Ako mi to povedal nejaký katolík - povedal mi o tomto nejaký chlapík raz večer. Viete o tom. Povedal ... Tento pán Iris, ktorého som navštívil (ohľadne jeho chlapca tam v Houstone), on povedal: "Dobre, nuž, ak to bol dar Boží, to by muselo prísť do katolíckej cirkvi." Vidíte? Áno.

Metodisti si mysleli, že by to muselo prísť do ich cirkvi. A letniční si mysleli, že by to muselo prísť do ich cirkvi. Ale to neprišlo ani do jednej z nich. To prichádza v moci zmŕtvychvstania Ježiša Krista, ktorý sa manifestuje. Je to tak. On sa skutočne manifestuje. Áno. Len to pozorujte. Nenechajte si to ujsť. Držte to pod svojim srdcom a pamätajte na to. Uvažujte tam o tom. To musí prísť ich vlastným spôsobom, z ich vlastnej denominácie. A ak sa to tak nedeje, nie je to On. To je len psychológia, alebo je to diabol. To nie je Boh, pretože, ak by to bol Boh, musel by prísť podľa ich vlastného

spôsobu - "tak ako sme to my vyložili."

166 To je spôsob, ako Ježiš musel prísť ku farizejom. To muselo byť takým spôsobom. Vidíte? Keď Boh mal poslať Mesiáša, oni to všetko mali vyložené, aký On musí byť. A pretože On prišiel inak, potom to nebol Mesiáš. On bolo niečo nelegitímne. On bol Belzebub. Ale to bol Boh skrývajúci sa v jednoduchosti.

Predchodcom musel byť určitý vzdelaný človek, aby ich ... No, niekto ... Nieto pochýb, že každý deň, každý rok, keď oni, ordinovali svojich kazateľov a vysielali ich ako misionárov, pre prozelitov a privádzali ich; každý jeden si myslel: "Toto bude ten predchodca, ktorý prichádza." Ale Boh ho vyzdvihol z púšti, kde nebolo vôbec žiadneho seminára ani nič také. Vidíte? Boh skrývajúci sa v pokore a v jednoduchosti.

167 Ale počkajte teraz. Na záver, povieme toto: Ale odmietnuť Božie jednoduché poslanstvo, odmietnuť to - Boží prostý spôsob - to znamená byť naveky zničený. Nuž, to je tak veľmi ... Hovoríme o tom, aké je to jednoduché, a ľudia si myslia, že sa môžu z toho smiať a behať okolo toho a zachádzať s tým ako chcú, ale to je Večné oddelenie od Boha.

Tí, ktorí zomreli vo dňoch Noeho a nepočúvali jeho poslanstvo, oni zahynuli. A Ježiš vo Svojej smrti, prv ako povstal, odišiel a kázal tým, ktorí boli v reťaziach temnosti. Odišiel do pekla a kázal tým duchom, ktorí boli v žalári, ktorí nečinili pokánie v tej dlho zhovievavosti za dni Noeho; zatiaľ čo bolo kázané jednoduché poslanstvo Božie, skrze jednoduchého človeka. On odišiel. On povedal: "Noe kázal, že Ja tu budem a tu som." Je to tak. Vidíte?

168 Tí, ktorí zanedbali počúvať to prorocké poslanstvo - Mojžiša tam vonku na púšti, a on ho prijal od Boha, náležite potvrdené Ohnivým Stĺpom a viedol ich vonku po púšti, a potom sa snažili povstať a urobiť z toho organizáciu, a oni zahynuli a pomreli na púšti - každý jeden z nich; okrem dvoch mužov, Józua a Kálefa. A tam, tí farizeovia boli tak slepí, že to nemohli vidieť, oni sa dívali naspäť a hovorili: "Naši otcovia jedli mannu na púšti."

A Ježiš povedal: "A Oni všetci pomreli."

169 Oni videli Slávu Božiu. Oni chodili vo Svetle ... Oni chodili vo Svetle. Oni chodili vo Svetle toho Ohnivého Stĺpa. Oni chodili v prítomnosti Jeho moci. Oni chodili cez miesta, ktoré Duch Svätý pre nich urobil, aby po nich chodili. Oni jedli mannu, ktorá padala z neba, ktorú Boh zaobstaral. A boli zatratení a išli do pekla. "Oni sú všetci mŕtvi." Ak vezmete to slovo, to je "Večné oddelenie" od prítomnosti Božej. "Oni sú všetci mŕtvi." Vidíte?

170 Každý jeden, kto odmietol Ježiša zahynul. Rozumiete, čo mám na mysli? Odmietnuť tú jednoduchosť Božiu ... To nie je len niečo - vy poviete: "Dobre, urobil som chybu." Takým spôsobom to nedáš do poriadku. Boh to tak neprijme; naveky zahynieš! Mali by sme radšej nejako o tom premýšľať. Nuž, to musí byť náležite zidentifikované Bohom, vidíte, a potom, ak to je, je to Jeho Slovo. Vidíte? Ó! Tak ako tí, ktorí odmietli Mojžiša, odmietli Eliáša, odmietli Jána, odmietli Ježiša, vo svojich dňoch.

171 Dovoľte mi tu povedať takú maličkosť a potom ... Dúfam, že vás to príliš neraní. Ale, pozrite sa. Jedného dňa som bol zavolaný do Houstonu, v Texase, aby som sa snažil získať odpustenie .... Zhromaždil som spolu nejakých ľudí, aby som im kázal poslanstvo, aby som ich doviedol do toho, aby napísali prepáčenie pre toho mladého chlapca a dievča. Viete, že sa dostali do takého problému. Myslím, že ste o tom čítali v novinách. A to bol nevlastný syn pána Irisa.

Pán Iris, to je ten, ktorý urobil tú fotografiu anjela Pánovho, ktorú vidíte rovno tam - Rímsko-katolíck a jeho žena bola židovka.

172 A on si vzal toto židovské dievča. Oni nehovorili medzi sebou o náboženstve, ani o ničom takom. A Ted Kipperman, ktorý bol tiež s ním v tej záležitosti, mal to Douglas Studio.

A keď on prišiel tam, kde pán Best, Dr. Best, z Baptistickéj cirkvi, držal svoju päst pod nosom brata Boswortha a triasol ňou a povedal: "Teraz ma takto odfoťte." Povedal: "Vezmem túto starú ľudskú kožu a zavesím si ju vo svojej pracovni, ako pamiatku na Božské uzdravovanie."

A ešte predtým ako som odišiel do Houstonu, v Texase, Pán Boh mi povedal, aby

som tam išiel. A ja som tam bol v Mene Pánovom. A vy všetci poznáte tú debatu a všetko do čoho došlo. Čítali ste to v tých knihách i inde, a tam to bolo. A v ten večer som sa len snažil kráčať pokorne. "Viete čo", oni povedali, "to je banda nevzdelancov."

Dr. Best povedal: "Oni nie sú nič iné ako banda nevzdelancov." Povedal: "Nieto takých ľudí, ktorí by verili v Božské uzdravenie a v niečo takéto. To je banda, ktorá robí falošný rozruch."

Oni nevedia, že to bol Boh v jednoduchosti. "Viete čo," povedal, "tento človek nemá dokonca ani základné školské vzdelanie." On bol vyhladený všetkými školskými stupňami, ktoré len mohol mať, že až si myslel, že môže udusiť brata Boswortha. Ale keď prišlo do Slova, nemohol sa mu rovnať ani v jednej desatine.

173 Brat Bosworth vedel, kde stojí. Mnoho z jeho ľudí, ktorí boli pri tej debata, sedia teraz tu. A on tam bol a len vychrľil na nás, hovoriac, že sme banda nevzdelancov. Povedal: "Slušne rozmýšľajúci ľudia tomu vôbec neveria."

Brat Bosworth povedal: "Počkaj chvíľku." On povedal: "Koľko ľudí v tomto meste ..." V ten večer ich tam takto sedelo medzi nami okolo tridsať tisíc. "Koľko ľudí tu v tomto meste, ktorí chodia do týchto veľkých, fajných baptistických cirkví, môžu skrze lekárske potvrdenie dokázať, že boli uzdravení mocou Božou, zatiaľ čo brat Branham je v tomto meste, povstaňte." A povstalo tristo ľudí. "A čo toto?"

174 Tu to bolo. Boh sa skrýval v jednoduchosti. Potom on povedal ... On povedal: "Privedte toho Božského uzdravovateľa. Nech vidím, ako zhyponotizuje niekoho a nech sa potom pozriem na nich za rok."

A bol tam Ted Kipperman a Iris, práve ten, ktorý urobil tú fotografiu. Povedal: "pán Branham nie je nič iné ako hypnotizér. Videl som ženu, ktorá mala na hrdle takýto hrvoľ a ..." Povedal: "On zhyponotizoval tú ženu. Na druhý deň som sa s ňou rozprával a nemala žiadny hrvoľ." Povedal: "Ten muž ju zhyponotizoval."

A oh, on sa mi len vysmieval. Povedal, že by som mal byť vyhnaný von z mesta, a on má byť ten, kto to urobí. A všetko takéto. Veľké riadky na prednej strane Hustonskej Kroniky.

Nepovedal som ani slovo. Bol som tam, aby som bol vo veciach svojho Otca a to bolo všetko - aby som stál s tým Slovom. On ma tam poslal, a to je Jeho záležitosť.

175 Ten večer, keď som tam išiel, povedal som: "Ja som nie Božský uzdravovateľ. Nie som. Ak to niektorí hovoria," povedal som, "mýlia sa." A povedal som: "Ja nechcem byť nazývaný Božským uzdravovateľom." Povedal som: "Ak tu Dr. Best káže spasenie, potom on by nechcel, aby ho nazývali Božský spasiteľ." A povedal som: "Keď ja kážem Božské uzdravenie, ja nechcem aby ma nazývali, Božský uzdravovateľ. Ale on povedal, že on nie je Božský spasiteľ; samozrejme, nie je. Ani ja som nie Božský uzdravovateľ. Ale, 'Jeho sinavicami sme uzdravení,' Ja ukazujem na To."

A tak, on. "To je nezmysel." Viete, kľučkoval.

A ja som povedal: "Ale ak sa jedná o prítomnosť a tento dar Boží - tohoto anjela Pánovho - ak máte o tom pochybnosť, to môže byť dokázané." A približne v tej chvíli, tu ona prišla, krúžiac a zostupujúc dole. Povedal som: "Netreba teraz hovoriť. On už prehovoril za mňa." A odišiel som.

176 Išiel som - a Huston, to veľké mesto, jedno z najkrajších miest, aké je tu v kraji. Keď som tam bol jedného dňa, bolo to hanbou pozrieť sa na to mesto. Ulice boli špinavé ... pulty na tých miestach, rovno dole na Texaskej ulici a vošiel som do hotelu Rice, kde zvykli bývať filmové hviezdy a zišiel som dole do toho suterénu, do tej reštaurácie a strop tam opadáva a omietka padá na podlahu, a je tam špina a nečistota. A zmätok pomedzi kazateľmi, akého nikdy nebolo, alebo o akom som nikdy v živote nepočul.

Prečo? Odmietnuť Svetlo znamená chodiť v temnosti. To postavilo ich deti do radov smrti. Skutočne. Boh zostúpil dole. Keď jednoduchosť bola ukázaná a odmietnutá, keď sa Boh ukázal v jednoduchosti. A oni tam urobili tú fotografiu, ktorá preletela celý svet. Dokonca vedci povedali, že To je jediná nadprirodzená Existencia, ktorá kedy bola odfotohovaná v celej histórii sveta; a visí vo Washingtone, D.C., v hale náboženského umenia. Tam to je - zamanifestovaná jednoduchosť. Vidíte? Boh skrývajúci sa v jednoduchosti, a potom manifestujúci sa.

177 Nuž, On sa ukryl v Kristovej smrti, ale zamanifestoval sa v Jeho vzkriesení. Ó! A tak

dalej. Nemá to konca. Môžete stále ďalej o tom hovoriť ... Ale tu to máte. Povedať, že neexistuje slnečné svetlo, je ako ísť do pivnici a zavrieť si oči pred svetlom. Je to tak.

A pamätajte, jediný spôsob, ako môžete byť v blude, je ten, že prv odmietnete pravdu. A odmietnuť otvoriť oči, znamená, že budete žiť v tme. Ak sa proste odmietate dívať, ako budete vidieť? Pozorujte tie jednoduché veci. To sú jednoduché veci, ktoré nechávate nevybavené, nie tie veľké veci, ktoré sa snažíte vykonávať. Ó! A potom, pozrite sa sem.

178 Dovoľte mi povedať vám. V Matúšovi 11: 10, On povedal: "Ak to môžete prijať, to je on." Vidíte? "To je on, ktorý bol poslaný predom Mnou." To bola jednoduchosť.

Opýtali sa Ho jedného dňa, povedali: "Prečo potom učení v Písme hovoria, že ..."

On povedal: "Syn človeka ide hore do Jeruzalema. Idem, aby som bol vydaný do rúk hriechnikom, a oni zabijú Syna človeka. A On zomrie, a na tretí deň znovu vstane." Povedal: "Nehovorte nikomu o tom videní tam hore."

179 A tí učeníci ... Predstavte si to! Učeníci, ktorí chodili s Jánom, rozprávali sa s Ním, jedli s Ním na púšti, sedeli na brehu a povedali: "Prečo hovoria tí učítelia, že prv musí prísť Eliáš? Ty hovoríš, že Ty tam pôjdeš, aby si bol ukrižovaný, a vstaneš. Ty si Mesiáš, zasadni na trón. Prečo učení v písme hovoria ... Všetci naši učení v Písme tu hovoria - Písmo jasne hovorí, že prv ako príde Kristus, že prv príde Eliáš."

On povedal: "On už prišiel, a nepoznali ste to." Nuž, kto to bol? Učeníci!

180 Trochu tu teraz zasiahnem do živého, ale nemám v úmysle ... za ďalších niekoľko minút, len minútku, alebo dve, ale aby ste si boli istí, že rozumieme. Môžete ma počuť? Pozrite sa! "Prečo ...?" Tí mužovia, ktorí chodili s Kristom - "Prečo učení v Písme hovoria, že prv musí prísť Eliáš?" A oni boli tí, ktorí sa obrátili pri Jánovi a ani ho nepoznali. "Prečo učení v Písme hovoria ...?" Učítelia - vidíte, čo mám na mysli? "Prečo učení v Písme hovoria, že prv musí prísť Eliáš?" Učeníci, ktorí s nim chodili. "Prečo učení v Písme hovoria, že on musí prísť prv, pred týmto všetkým a napraviť všetky veci?" On prišiel, pre asi pol tučta ľudí, a to bolo všetko. To boli všetci, ktorí to mali prijať. To boli tí, ktorí boli ustanovení do toho, aby to videli.

181 Ježiš povedal: "On už prišiel, a vy ste to nepoznali. Ale on urobil presne to, čo Písmo hovorilo, že bude robiť. On ich prinavrátil - vás všetkých - ktorí ste prijali Mňa, a veríte vo Mňa. On urobil presne to, čo Písmo hovorilo, že urobí. A oni mu urobili, čo Písma hovorili, že mu urobia. On už prišiel, a vy ste to nevedeli."

Ste pripravení? Chcem vás trochu šokovať. S vytrhnutím to bude tak isto. Bude to také jednoduché - niet pochýb, že to bude podobne - že až príde Vytrhnutie v jednom z týchto dní a nikto o tom nebude nič vedieť.

182 No, nevstávajú teraz, ale zahľbte sa do toho na minútku. Ja už skutočne končím. Vytrhnutie príde tak jednoducho prv ako spadnú súdy a oni uvidia Syna človeka a povedia: "Či sme si nemysleli, že budeme mať toto a toto ...? A či sa neočakávalo, že nám bude poslaní Eliáš? A či sa neočakávalo, že nastane Vytrhnutie?"

Ježiš povie: "To sa už stalo, a vy ste to nezbadali." Boh v jednoduchosti. Vidíte?

183 Nuž, tento týždeň sa dostaneme do ohromne hlbokého učenia o tomto. No, všimnite si. Vytrhnutie bude ... tak málo pôjde v tej Neveste. To nebude ... Nuž, vidíte ako to majú tí učítelia? Oni majú schémy a budú ukazovať, že desať miliónov ľudí prichádza tu hore; a všetci metodisti, ak je to metodistický kazateľ; ak je to letniční, všetci letniční prichádzajú. To sa nikdy tak nestane.

To bude, možno jeden z Jeffersonville - len niekto príde hore, a nebude ho tu. Oni povedia: "Dobre, ty nikdy ..." Ostatní z nich nebudú vedieť. Jeden opustí Georgiu. Vidíte? Jeden bude chýbať z Afriky. A povedzme päťsto ľudí bude chýbať, ktorí budú prenesení.

Nuž, to nie je cirkevné telo; toto je Nevesta. To nie je cirkev; toto je Nevesta. Rozumieme? Cirkev pôjde hore po tisícoch, ale to je v ďalšom vzkriesení. Oni neožijú, až kým sa nevyplní tisíc rokov. Vidíte? Ale v Neveste ... Ak päťsto ľudí opustí zem v tejto minúte, svet nebude o tom nič vedieť.

184 Ježiš povedal: "Jeden bude na posteli; a Ja vezmem jedného, a jedného zanechám." To je počas noci. "Dvaja budú na poli," na druhej strane zemeguli, "Ja jedného vezmem a jedného zanechám. A ako bolo vo dňoch Noeho, tak bude pri

príchode Syna človeka.”

Predstavte si. Všetko bude bežať tak normálne, ako len bude môcť. Nejaké fanatické posolstvo bude popri tom bežať, a to prvé čo sa dozviete, že niečo ... “Tento kazateľ niekde išiel. Nevrátil sa. On pravdepodobne odišiel do lesa, na poľovačku. On sa proste viacej nevrátil.”

A “Tento človek odišiel niekde ... ”

“Viete, čo sa stalo? Myslím, že to mladé dievča - ona musela byť niekde odvolaná, viete. Nieкто vzal preč to dievča a znásilnil ju, pravdepodobne ju hodili do rieky. Ona bola ...”

Nikto ...polovička z toho. Deväťdesiat deväť z každého ... možno jeden zo stomiliónov bude niečo o tom vedieť. Až nieкто, kto sa s ňou poznal, povie: “To dievča chýba. Prečo, nemôžem tomu rozumieť. Ona nikdy takto neodišla.” Nie.

185 A keď oni hovoria, že hroby sa otvoria, ako sa otvoria hroby, keď ... ? Nemám čas, aby som vošiel do tohoto, do čoho som chcel. Budem musieť ... Len aby som vám ukázal jednoduchosť Božiu. A to kalcium, a uhličitan draselný a všetko - keď všetko, čo zostane z vás, z tých materiálov, sa sprace na lyžičku. Je to tak. A čo sa s tým stane, premení sa to naspäť na ducha a život.

Boh len povie a nastane Vytrhnutie. To nebude tak, že prídu anjeli a vykopú hroby a vezmú tu odtiaľ to staré mŕtve telo. Čo ono je? Ono od počiatku je zrodené z hriechu - ale to nové, a stvorené na Jeho podobu. Ak by sme mali toto, znovu zomrieme. Nikto ... Vy poviete: “Hroby sa otvoria. Mŕtvi vyjdú von.” To je pravda, ale nie otvorí sa tak, ako vy hovoríte otvoriť. Je to tak. To nebude takto. To bude tajomstvo, pretože On povedal, že On príde ako zlodej v noci. On nám to už povedal.

186 267Vytrhnutie, potom dopadnú súdy - hriechy, pliaga, nemoci, a všetko. A ľudia si budú žiadať smrť, aby ich zabrala z toho súdu. “Pane, prečo je na nás tento súd, keď Ty si povedal, že prv má byť Vytrhnutie?”

On povie: “Ono už prišlo, a vy ste o tom nevedeli.” Vidíte? Boh skrývajúci sa v jednoduchosti. Ó!

No dobre. “To všetko, to sa už stalo, a vy ste o tom nevedeli.” Prečo veriaci neveria tým jednoduchým znakom Božieho príchodu? Oni očakávajú všetky tieto veci, o ktorých je hovorené v Písme - a mesiac zájde v polovici ... slnko, v polovici dňa, a stanú sa všetky tieto veci.

Oh, keby sme len mali ... Mám tu poznačené poznámky o tom, aby som ukázal, čo znamenajú tieto veci. A aj tak sa ku tomu dostaneme pri lámaní týchto Pečatí tento týždeň. Tam to je, práve tam kde sa to už stalo a vy ste o tom nevedeli. Uvidíte, keď sa to stane, keď nám anjel Pánov zláme tieto Pečate. Pamätajte, to je zapečatené tými siedmymi tajomnými hromami.

187 Nuž, prečo nemôžu ľudia veriť tej prostej jednoduchosti pokornej skupiny ľudí, vidíte a Hlasu Božích znakov? Prečo tomu nemôžu veriť? Je to tak, ako to vždy bolo, pravdivé Slovo Božie sa zmanifestovalo. Oni sú príliš chytrí a príliš vzdelaní, aby verili tej jednoduchej forme toho napísaného Slova. Oni chcú vložiť do toho svoj vlastný výklad. “To neznamená toto. To neznamená tamto.” Vidíte? To znamená toto.

Počúvajte. Môžem to ešte teraz v rýchlosti povedať? Dokonca tie videnia, ktoré Boh dáva tu na tomto mieste, je to tak neporozumené. Preto ma počujete na páskach hovoriť: “Hovorte to, čo hovoria pásky. Hovorte to, čo hovoria tie videnia.”

188 Nuž, ak ste naozaj pozorní, budete niečo vidieť. Dúfam, že to nemusím držať v ruke, aby som vám to ukázal. Je to tu. Sme na konci. Vidíte? Tak veru. Chytrí, vzdelaní to prehliadnu. Tie jednoduché videnia, keď sú zjavené v takej jednoduchosti, že to až prejde ponad hlavami ľudí.

Pretože som videl to videnie, povedal som vám všetko o tom, ako pôjdeme tam na poľovačku ... Viete, práve na tom sa ľudia potkli. A Boh to tam posielala práve za tým účelom, a prichádza naspäť a presne zaradom tomu dáva výklad - ukazujúc odchod mojej matky a takéto veci - a potom prišiel naspäť a povedal to prv, ako sa to stalo. A stalo sa to presne tak, ako On povedal. Vidíte?

189 A jednako, Ján prišiel rovno tam a vyznal: On povedal: “Ja som nie Mesiáš, ale ja som hlas volajúceho na púšti.”

A práve tí učenici potom povedali: "Prečo učené v Písme hovoria - Písma učia, že prv musí prísť Eliáš?" Vidíte? Jednoduchosť Božia ide ... prechádza rovno ponad hlavami ľudí.

Dovoľte mi zobrať toto, a potom zakončím. Zakončím, s pomocou Božou. Vidíte, pozrite sa, rozoberme potom toto. Prepáčte, že vám stále hovorím, že budem končiť, a potom nekončím. Prepáčte, že vás tu zdržujem - ale už len niekoľko hodín a znovu sem prideme.

190 Pozrite sa, vezmime jednoduchú kvapku atramentu. Všetko je za určitým účelom. Zhromaždili ste sa tu dnes ráno za určitým účelom. Jedol som v tvojom dome, Charlie; Nellie, ty si pre mňa varila, za nejakým účelom. Všetko má nejaký účel. Táto cirkev je postavená za nejakým účelom. Nie je nič, čo by nemalo účel a príčinu.

191 Vezmime teraz jednoduchú kvapku atramentu. (Počujete ma?) Vezmime jednoduchú kvapku atramentu a pozrime sa na ňu. Čo to je? Kvapka atramentu. Odkiaľ sa ona vzala? No dobre. Vezmime teraz túto kvapku atramentu, a povedzme, že je to čierny atrament. Nuž, ten atrament je na nejaký účel. Môže ním byť napísané moje prepustenie z vedenia. Môže ním byť napísané moje prepustenie z cely smrti. Je to tak? Môže ním byť napísané Ján 3:16, a môže to spasiť moju dušu, keď budem tomu veriť. Je to tak? Alebo, ním môže byť podpísaný môj rozsudok smrti. Vidíte? Môže ma to odsúdiť na súde. Je to za nejakým účelom. Je to tak?

Dobre, pozrime sa na tento atrament a vidzme odkiaľ on pochádza. Nuž, to je atrament. Bol zložený z chemikálií a tak ďalej, až sa to stalo atramentom. A je to čierne. Kvapnite ho na svoje šaty, urobí na nich škvrnu. Ale my máme vyrobený prostriedok, ktorý sa nazýva bielidlo. Vy ženy používate bielidlo Clorox. Dobre, vezmem túto jednu kvapku atramentu a kvapnem ju do vani s bielidlom, nuž čo sa stane s tým atramentom? Vidíte? Prečo? Bielidlo bolo vyrobené, vynájdené a vyrobené z chemikálií, daných dokopy, ktoré rozložia to farbivo až tak, že ho nemôžete nájsť.

192 Nuž, časťou toho bielidla je voda. Voda je H₂O, čo je vodík a kyslík. A oboje vodík a kyslík, oboje, sú nebezpečné výbušniny. A potom, vodík a kyslík sú vlastne popolom. To je vlastne to. Je to tak - chemické popoly, len chemické popoly. Nuž, dajte to teraz dokopy, máte vodu. Ale, rozložte to, máte vodík a kyslík. A tak to stále prebieha. Nuž, keď sme pri tom, vezmime ...

No, ja neviem ... Môžu tu teraz sedieť nejakí chemici a ja by som to nemal hovoriť, pretože to budú počúvať nejakí chemici. Ja nepoznám ten vzorec. Ale ja to chcem len vysvetliť svojím vlastným jednoduchým spôsobom, spoliehajúc sa, že Boh sa v tom zjaví.

193 Pozrite sa. Kvapol som túto kvapku atramentu do bielidla. Čo sa deje? Okamžite tá čierna škvrna je preč. Nemôžete ju viacej nájsť, ak by ste museli. Je preč. Už ju viac nevidíte. Čo sa stalo? Nuž, nevidíte, že by z toho niečo povstalo. Nevidíte. Prečo nie? Pretože sa to rozložilo. Veda by povedala: "Obrátilo sa to naspäť na svoje prvotné kyseliny."

Odkiaľ sa vzali tie kyseliny? Vidíte? Dobre, povedali by ste: "Pochádzajú z určitých vecí." No dobre. Povedzme, ako napríklad z dymov sa vytvorili kyseliny. Odkiaľ pochádza tento dym? No, to bolo, povieme, dym povstal z molekúl. Odkiaľ sa vzali molekuly. Z atómov. Odkiaľ sa vzali atómy? Z elektrónov. Odkiaľ sa oni vzali? Z kozmického svetla. Vidíte? Ste rovno na konci toho čo teraz zistili chemici. A ak je to hmota a stvorenie, to musí pochádzať od Stvoriteľa.

194 Tak, vy tu nesedíte náhodou. Nedržím vás tu náhodou až do pol jednej, či jednej. Kroky spravodlivých sú stavané od Pána. Vidíte? To má nejaký význam. Máte nejaký dôvod veriť. Máte nejaký dôvod neveriť - práve tak, ako s tým atramentom. Nuž, rozoberme to.

Teraz, to prvé, povedzte, keď sa dostaneme naspäť do ... ideme s tým až do molekúl. Nuž, vzali sme molekulu, poviem napríklad, číslo 1 krát molekula 9, krát molekula 12. Nuž, ak by to bolo 11, Vyšlo by to červené. Ale to musí byť 12, aby sa to stalo čierne. Potom to rozložíme na atómy. To bol atóm. A 96 krát +43, oni sa rovnajú atómu 1611. Ak by to bolo 1612, mohlo by to byť ružové. Vidíte? Potom ďalej pokračujte v rozkladaní.

195 To ukazuje, že bolo niečo predtým, na začiatku. To je len obyčajný rozum. To je

stvorenie. Ono musí mať nejakého Stvoriteľa. A to vyšlo od Stvoriteľa, a potom to bolo ustanovené a vložené do týchto rôznych ... Nuž, veda nemôže takto vziať atóm B12 krát 12, krát 14, krát čokoľvek a urobiť to. Boh to tak musel urobiť. A potom to ide ďalej do miesta, kde sa to dostáva až do atómov, potom sa veda môže začať toho dotýkať.

Potom to prechádza do molekúl, oni to potom môžu začať vidieť trochu lepšie. Potom to prechádza z toho, do niečoho ďalšieho a prvá vec, to prechádza do chemikálií a oni ich potom spolu miešajú.

196 Nuž, keď človek, prv ako zhrešil ... Končím, ale neprehliadnite to! Keď človek zhrešil, on sa oddelil od Boha, a prešiel tú veľkú priepasť a dostal sa do smrti na tejto strane. On odišiel. Nie je cesty späť. Skutočne. Nie je pre neho cesty dostať sa naspäť. Ale potom, keď to on urobil, Boh prijal náhradu, ktorou bol baránok, alebo koza, alebo ovca, alebo niečo za krv; ktorou Adam hovoril ... či Ábel, na tej druhej strane tej priepasti.

Na tejto strane je on syn Boží. Boží potomok. On má dedičstvo zeme. Môže kontrolovať prírodu. Slovom môže povolávať veci do existencie. Prečo, on sám je stvoriteľ. On je Boží potomok.

197 Ale keď prešiel na druhú stranu, oddelil sa od svojho synovstva. Povahou je hriešnikom. Je v rukách a pod nadvládou Satana. A Boh vzal za obeť chemikáliu krvi, ale krv býkov a kozlov neoddelí od nás hriech. Ona hriech len prikryla.

Keby som mal červenú škvrnu na rukách a prikryl by som ju niečím bielym, tá červená škvrna tam stále bude. Vidíte, to tam stále je. Ale Boh poslal dole z Neba bielidlo na hriech. To bola Krv Jeho vlastného Syna. Že, keď naše vyznané hriechy padnú do Božieho bielidla, pokúste sa ich znovu nájsť! To farbivo hriechu odchádza naspäť cez tých sprostredkovateľov a ďalej za ten čas, až to narazí na žalobcu, Satana, a zostane to na ňom až do Súdneho Dňa.

198 Čo sa stalo tomu synovi? On sa znovu dostáva do dokonalého obecenstva s Otcom, stojac na druhej strane tej priepasti s tým, že nebude vzpomenutý proti nemu nijaký hriech. Nikdy viac ... nikde už viac nemožno vidieť škvrnu po bielidle. On je slobodný. Haleluja! Tak ako ten Clorox, alebo ten atrament už viacej nemôže byť atramentom, pretože sa rozložil a znovu bol odoslaný naspäť.

A keď vyznaný hriech je vyznaný a bol ponorený do ... Muž alebo žena, ktorý boli ponorení do krvi Ježiša Krista, to zabíja všetky príznaky. A každá molekula hriechu ide naspäť ku diablu a leží na ňom až do Súdneho Dňa, keď pôjde na svoje večné miesto určenia, bude hodený do ohnivého jazera. A tá priepasť je premostená a nikdy to viac nepríde na pamäť. A človek stojí ospravedlnený, ako syn Boží. Jednoduchosť!

199 Mojžiš - pod krvou býkov a kozlov, so svojím vyznaním v Slove Božom - a Boh mohol vziať toho jednoduchého človeka a položiť Svoje Slovo do jeho úst. A on dokázal, že bol Jehovov sluha, pretože on tam mohol chodiť a Jehova hovoril ku nemu cez videnie. On vyšiel von, vystrel svoje ruky smerom na východ. A teraz, pamätajte, Boh hovoril ku nemu. To je Božia myseľ. Boh používa človeka. Boh hovoril ku nemu. Je to tak.

On povedal: "Chod', vystri tú palicu, ktorá je v tvojej ruke, smerom na východ, a povedz, 'Muchy!' "

200 Mojžiš - pod krvou tých kôz, oviec - vyšiel tam a zobral tú palicu, vystrel svoje ruky smerom na východ. "TAK HOVORÍ PÁN. Nech sa zjavia muchy!" Nebolo počuť žiadnu muchu. Išiel naspäť. Už je to vypovedané. To je myseľ, teraz je vypovedaná, je vyjadrená. To je potom Božie Slovo. Ono prišlo do ľudských úst - jednoduchý človek pod krvou býka, alebo kozy.

Prvé čo ste mohli zbadáť, že tam začala okolo lietať nejaká zelená mucha. Ďalšie čo sa stalo, bolo ich päť libier na yard. Čo to bolo? To bolo Slovo Božie vypovedané cez Mojžiša, stvoriteľa, pretože pod tou krvou on stál v prítomnosti Božej a jeho vlastné slová neboli jeho slovom.

201 "Ak zostanete vo Mne, a Moje Slová vo vás, potom si proste čo chcete a bude vám to dané." Na čom stojí cirkev?

"Nech sa zjavia žaby!" A nebola tam žiadna žaba v tom kraji. Za hodinu, ich tam bolo vrstva na desať stôp. Čo to bolo? To bol Boh, Stvoriteľ, ukrývajúci sa v

jednoduchom človekovi.

Chcem sa vás niečo opýtať. Ak tá krv býkov alebo kozlov bola použitá za bielidlo, ktorá mohla len prikryť - mohla postaviť človeka do pozícií, aby vypovedal tvorčie Slovo Božie a priviedol muchy do existencie, prečo sa máte potkýnať pri bielidle Krvi Ježiša Krista, ktorá povoláva slovom veвериčky alebo niečo iné do existencie?

Nerobte to, nepotkýnajte sa na jednoduchosť. Verte, že On zostáva stále Bohom. Ó! Prepáčenie hriechu! Oh, ako si prajem, aby som mohol ... Potom, v Markovi 11:22, "Ak povieťe tomuto vrchu, pohni sa a nebudete pochybovať vo svojom srdci, ale budete veriť tomu čo ste povedali stane sa, môžete mať to čo ste povedali."

202 Ó, mám tri alebo štyri strany - musíme to už nechať. (Ďakujem.) Boh skrývajúci sa v jednoduchosť. Či nevidíte? Niekde je niečo zlé. Niekde je niečo nie v poriadku. Keď Boh niečo povie, On nemôže klamať. On dal zaslúbenie. Vidíte? On sa ukrýva v jednoduchosť. Je to tak jednoduché, že tí vzdelaní a vyškolení hovoria, "Ach, to je ... Och, to je telepatia alebo niečo také. Viete, to je ..."

203 Boh sa môže preniesť naspäť cez potoky času a povedať vám presne, čo sa stalo tam vtedy. Povie ti presne, aký si dnes a aký budeš v budúcnosti. To je stále skrze to bielidlo Ježiša Krista, ktorý môže vziať hriešnika, vybieliť ho v tom a on stojí v Prítomnosti Božej. "Ak zostanete vo Mne, a Moje Slová vo vás; môžete prosieť o čo chcete, a stane sa to.

Ten kto verí vo Mňa, skutky, ktoré Ja činím, on tiež bude činiť." "Ako Ma môžete obžalovať? Och, či váš zákon nehovorí, že tí, ku ktorým prichádzalo Slovo Božie, proroci, či ste ich nenazývali bohmi? A potom ako Ma môžete odsudzovať, keď Ja hovorím, že som Syn Boží?" Oni to prehliadli. Oni to nemohli vidieť.

204 Nuž, Cirkev, v tých nadchádzajúcich posolstvách, od dnes večera a ďalej, neprehliadnite to. Vidíte? Vidzte ten deň, v ktorom žijeme. A pamätajte, Krv Ježiša Krista odstraňuje hriechy tak ďaleko od vás, že oni už viacej nie sú spomenuté pred Bohom. To odstraňuje všetky škvrny.

Hriech stratil svoju červenú farbu, On ho zmyl,

že je biely ako sneh.

Potom pred trónom, Stojím v Ňom dokonalý ...

205 Ó, ako ja môžem byť dokonalý? Ako môžem byť dokonalý? Skrze Krv; nie zo mňa, ale tá Krv stojí medzi Bohom a mnou. Ja som ju prijal. A On to položil ... Ja som hriešnik, ale On je Boh. Ale tá chemikália stojí medzi mnou, to zabíja hriech, a tak ma Boh vidí tak bieleho ako tú vodu v tom bielidle. Môj hriech je preč. Nemôže ku Nemu ani dosiahnuť, pretože tam leží obeť.

206 Kde je naša viera, aby sme verili tomu jednoduchému Božiemu Slovu? Len tomu čo Boh povedal, vezmite Ho za Slovo. Boh sa teraz skrýva v jednoduchosť, v pokornej malej skupine, ale v jednom z týchto dní sa On zmanifestuje, ako to On stále robil v tých predchádzajúcich dňoch. Milujete Ho?

Milujem Ho, milujem Ho Pretože On prv miloval mňa A vykúpil mi spasenie ne Golgote.

207 Milujete Ho? Ó, či nie je ohromný? Dúfam a spolieham, že to posolstvo učiní to, na čo bolo určené, že ono vás dostane na miesto, že sa nebudete dívať na kvetnaté veci, alebo nejaké ... Keď vidíte Boha v Jeho veľkosti, pozrite sa aké je to pokorné, a potom budete vidieť Boha. Nehľadajte Ho ...

208 Keď Elizeus bol tam v tej jaskyni, dym prechádzal okolo, krv, hrom, blýskanie. A vidíte, všetky tieto rôzne senzácie, ktoré sme mali - krv na tvári a na rukách, a senzácie a všetko - oni vôbec nerobili starosti tomu prorokovi. On tam len ležal, až kým nepočul tichý jemný Hlas. Čo To bolo? Slovo. Potom on zahalil svoju tvár a vyšiel von. Vidíte, to bolo to.

209 Pamätajte, priatelia, neočakávajte ohromné, veľké ... Vy povieťe: "Boh, On hovorí o ohromných veľkých veciach. Príde čas, že nastane toto a tamto, či to tam - veľké veci." Dúfam, že chápete o čom hovorím - veľké, ohromné veci, vidíte. Oni sú všetci ... "Keď sa toto bude diať, to bude niečo takéto ohromne veľké," a to bude tak pokorné, že si nič z toho ani nevšimnete a pôjdete ďalej.

Pozriete sa dozadu a poviete: "No, to nikdy neprišlo do ..." Prešlo to rovno ponad, a ani ste si to nevšimli. Prešli ste len okolo. Vidíte, je to tak jednoduché. Boh prebýva v jednoduchosti, aby sa manifestoval vo veľkosti. Čo Ho robí veľkým? To, že sa môže stať jednoduchým. Veľký, dôležitý človek nedokáže byť jednoduchým. On musí mať nejakú hodnotu. Vidíte? Ale on je ešte nie dostatočne veľký. Keď sa stane dostatočne veľkým, potom príde takto dole a bude sa vedieť pokoriť.

Nuž, je to tak. Vidíte? Pokorte sa. Buďte len pokorní. Nesnažte sa byť výstrední. Len - len milujte Ježiša. Povedzte: "Pane, ak je v mojom srdci nejaká podlosť, ak je tam niečo zlé, Otče, ja nechcem byť taký. Vezmi to preč odo mňa. Ja nechcem byť taký. Oh, ja chcem byť zarátaný ako jeden z nich, v ten Deň, Pane. A vidím, že ten Deň sa približuje." Vidíte, tieto Pečate začínajú ... ak nám ich Boh otvorí. Pamätajte, jedine On to môže urobiť. My sme závislí od Neho. Nech vás Boh žehná.

210 Ako ten starý svätý, povedal tam v Chicagu: "Ten chlap vystúpil hore, so všetkou vzdelanosťou a so všetkým." Povedal: "On zostúpil dole roztrasený a s ovisnutou hlavou. Vychádzal von, porazený." On povedal: "Keby bol vystupoval hore tak, ako zostupoval dole, bol by išiel dole tak, ako išiel hore."

211 A teraz predpokladám, že náš pastor bude mať pre vás slovo, povedať; alebo pre neho radšej povedať, pre vás, prv ako sa stretne dnes popoludní. A myslím, že zhromaždenie bude ... Služba piesňami o šesť tridsať, pastor? A to je ... [Brat Neville hovorí, "Začiatok o šesť tridsať."] šesť tridsať. A to je ... ["Dvere budú otvorené od šiestej."] Dvere otvorené o šiestej. Piesňové zhromaždenie začne o šesť tridsať.

A keď Pán dá, ja budem hovoriť na tému Sedem krát Zapečatenej Knihy. A potom, v pondelok večer, jazdec na bielom koni. V utorok večer ... Jazdec na čiernom koni, v stredu večer. Sivý kôň, plavý kôň. A jazdec na červenom koni. A potom pôjdeme do šiestej ... Štvrtá, piata, a šiesta, a potom v nedeľu večer. Na ďalšiu nedeľu ráno možno bude zhromaždenie s uzdravovaním. Nevieť.

212 No pamätajte, posvätili sme Pánovi, samých seba i zbor, do služby Bohu. Nech vás Boh žehná.

O hodinu som to pretiahol. Odpustíte mi? [Zhromaždenie, "Amen."] Nemal som to v úmysle. Ale, vidíte, budem s vami len tento týždeň, a potom znovu odídem. A neviem, kde pôjdem; len tam, kde ma On povedie. A chcem využiť každú minútu, ktorú len môžem, pretože, chcem s vami tráviť Večnosť.

Nech vás Boh žehná. A teraz, brat Neville.

www.messagehub.info

Kázeň

William Marrion Branham

"... v dňoch hlasu..." Zjv. 10:7